

МѢСЯЦЪ ФЕВРУАРІА
ВЪ 5-И ДЕНЬ.

СЛУЖБА (ЦСЛ. И СЕРБ.)
И ЯВЛЕНІЯ (ЦСЛ.)
СТОМУ ФОТІЮ, ПАТРИАРХУ
КОНСТАНТИНОПОЛЬСКОМУ,
РАВНОАПУ И ИСПОВѢДНИКУ.

**МЦА ФЕВРУАРИА ВЪ 5-И ДЕНЬ.
СЪАГЪ ОЦА НАШЕГЪ И РАВНОАПЛА ФΩΤΙΑ,
ПАТРИАРХА КОНСТАНТИНОПОЛЬСКАГЪ, ИСПОВѢДНИКА.*1*2
НА МАЛЪИ ВЕЧЕРНИ.**

На Гдн, возвѣхъ: стѣхъры на ѧ, гласъ ѧ.

По: Нѣныхъ чинѡвъ:

Стѣтелемъ гднѡмъ, восхваляемъ тѡ, патриарховъ славу, хрѣтѡвы цркви великаго предстателя и свѣтлаго, цѣеннѣйшій фѡтѣе: твоими оубо оѣе млтвами покрывай насъ, ѣтвѣдующихъ пѡмать твою.

Въ нѣныхъ селѣнѣхъ въ веселѣн ѡбнтѡмъ, и со ѡгглы, оѣе, предстоѡ дерзновѣннѡ прѣтоѡмъ гдню, иже на землѣ, совершающимъ пѡмать твою, прегрѣшенѣи разрѣшенѣи и страстѣи, даровѡтисѡ молѣ.

Чистомъ твоѡмъ срѣцѡмъ, вѣтвеннагѡ дѡа просвѣтѣтельными зарѡми ѡзарѣвшѡмъ богѡтнѡмъ, трѣблѣенне бѣоглѡлике, свѣтѡвѣденъ боистиннѡмъ бѡмъ ѣи, и ѣресѣи темнѡтѡмъ люптѡмъ вѣтвенноу влѣтѣио разгнѡмъ ѣи.

Съ нѣными ѡгглы нынѣ сочслѣнъ бѡмъ ѣи, и предстоѡмъ трѣцѣ стѣи, трѣблѣенне, сѣиѡ молѣши ѡ насъ, вѣроу почитѡмъ твою всѣчтнѡмъ пѡмать, и люптѡхъ просѡмъ нѣзбавлѣнѡмъ. **Слава, гласъ ѧ:**

Прѣидѣте всѣ вѣрнѣи, стѣтелемъ и дрѡга гднѡмъ, фѡтѣа прѣчѡднаго, блѣгѡчтнѡмъ восхвалимъ: тѡи бо ѡплѣскагѡ оубѣнѡмъ бѡмъ испѡлненъ, и стѣагѡ дѡа жилище добродѣтельными жнтѣемъ гѡвѣсѡмъ, ѡ собѡрнѡмъ цркви

^{1*} Службу светом Фотију, патриарху Константинопольском, сачинио је и у Цариграду издао митрополит Ставропольски Константин Типалдос 1848. године (Κωνσταντίνος Τυπάλδος-Ιακωβάτος: *ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΟΝ ΦΩΤΙΟΥ, ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ*. Κωνσταντινούπολις: Πατρ. Τυπουγραφείο, 1848), пет година након што је на острву Халки основано богословско училиште и обновљена ставропигијална обитељ Свете Тројице, чији настанак древно црквено предање везује управо за светог Фотија Цариградског. Следеће 1849. године ова је служба објављена и у црквено-словенском преводу бутарског јеромонаха Неофита Рилског, наставника „словенскога језика“ у истој школи. Видети изворнике на крају овог текста.

^{2*} Црквено-словенски текст службе је преузет са сајта [Орглиб](#), и упоређен са текстом (цел ортографија без апострофа) издања: „Служба Светом Фотију Цариградском“, стр. 7-26, издање: Истина – издавачка установа Епархије Далматинске, Шибеник – Београд 2005. године. Текст је и од нас минимално подвргнут грматичкој и другој редакцији.

догматами волюи ѿгна, и православною вѣрѣ свѣтла оуаснивъ, столпъ показале и блгоуѣта поборникъ: тѣмъ и по смерти предстоѡ ближѡе хрѣтѣ, непрестанноу молителю ѡ душѡхъ нашихъ. **И нынѣ, праздника.**

На стѣхонѣ стѣхѣры, гласъ ѿ.

Пѡ: Дѡме ѡнфрѡдѡвъ:

Градѣ нынѣ вѣрныхъ собраніе бжтвенное, восхваляемъ оусердноу великаго сщенионачальника црковнаго фѡтѣа.

Стѣхъ: Оуѣта моѡ възглголютъ премростъ, [и поученіе срца моегоу рѡзѡмъ].*³

Ивѣла ѡ мтрныхъ пеленъ ѡсщенъ соедѡхъ, бгонѡсе ѡче нашихъ, и дѡмъ всецѣагѡ дха.

Стѣхъ: Оуѣта прѣнагѡ поучѣтелю премрости, [и азыкъ ѡгѡ възглголетъ едѡхъ].*⁴

Пѣсни тебеѣ провозглашѡетъ тебѡ ѡбѣтель, бгомѡдре, сѡна нѡвагѡ: юже сохрании твоими ко гдѣ всегда млтвами. **Гласъ, гласъ ѿ:**

Гпнителей бжтвенное оукрашеніе, фѡтѣе ѡче принопаматне, по имени твоемѣ, такѡ и житѣе твое: жизнь твоѡ славна, и оуспеніе со стѣими: молиелю оубо ѡ душѡхъ нашихъ. **И нынѣ, праздника.**

Тропарь, гласъ ѡ:

Икѡ апловъ еднноравный, * и вселенныа оучитель, * влкѣ вѣхъ, фѡтѣе моли: * мнрѣ вселеннѣи даровати, * и душѡмъ нашимъ вѣлю млтѣ.

Гласъ, и нынѣ, праздника.

И ѡпѡетъ.

³* Пс. 48,4.

⁴* Пс. 36,30.

НА ВЕЛИЦѢЙ ВЕЧЕРНИ.

По предначинательномъ ѱалмѣ стїхословїемъ: Бл҃женъ мѡжъ:

На Гдѣ, возвѣахъ: поставимъ стїхѡвъ ѱ, ѱ поемъ стїхїры подобны прѣздника ѿ, ѱ сѣагѡ ѿ, гласъ ѿ.

Пѡ: ѿгда ѿ дрѣва:

ѿгда мановѣнїемъ бжѣтвеннымъ, велїй цр҃кве хр҃тѡвы поставленъ былъ ѿ сїи пастырѣ, ѱ ѿрешннзложнлз ѿ сїи гордыню, ѱзвѣлчнлз же ѿже въ сѣмболѣ приложѣнїе, тогда собранїе вѣрныхъ восплескѡ рѣкѡмн, радостїю вопїюще: слава тебѣ тр҃це пресѣла, слава тебѣ тр҃це ѣднносѣнна.

ѿгда ѿ беззаконныхъ сдѣн, ѿче, неправеднѡ ѿгнѡлз ѿ сїи ѿ твоегѡ сѣтада, мѡдре фѡтїе пречѡдне, ѱ воистнннѣ превелїй, сѣнїтелю всензрѡдне ѱ дрѣже гдѣнь, тогда почѡдншлз терпѣнїю твоемѣ, ѡужасомъ ѱ содрогнѣтїемъ*5 сѣца всн правослѡвнн: взѡтлз, гл҃гѡлюще, ѿ среды нынѣ прѣвнн.

ѿгда ѡснѣлз ѿ сїи сѣеннѡ сѣбїмъ подобаюцнмъ снѡмъ, фѡтїе славне, тогда бѣословѡвъ тѡ собѡрн прѣпровѡдншл, ѿкѡ тѣхъ твѣрдагѡ побѡрника, ѱ всн ѡггльстїн чннн возрѡдовашлз въ восхожденїн твоемъ: тогда ѱ тр҃ца сѣла, ѡ нѣйже крѣпкѡ подвнзѡлз ѿ сїи, славы тѡ вѣнцѣ ѡвѣнчѡ.

ѿны стїхїры, гласъ ѡ.

Пѡ: ѿкѡ дѡблз:

Бл҃гнн ѡрганъ, цѣвннцѣ дѡла, стѡлпъ непоколебнмн бжѣтвеннѡ вѣрѣ, правослѡвїѡ побѡрника, велїкагѡ ѡчнїтѣла, сѣнїтѣла славнагѡ, цр҃кве ѡутвѣрженїе, свѣтлѣнншагѡ храбѡрника гдѣна, пѣснопѣннн восхвѡлнмъ бжѣтвеннѣ сѣннншагѡ фѡтїа.

ѿгнедѣхновѣннагѡ рн҃тора, вселѣннагѡ ѡчнїтѣла, константїнополѡ бжѣтвеннагѡ прѣсѣдѡтѣла, ѡрхїерѣѡ велнчѡнншагѡ, пастырѡ всензрѡднагѡ цр҃кве хр҃тѡвы, свѣтлѣнншагѡ фѡтїа, воспѡнмъ правослѡвнн всн ѣднногласнѡ сѣенннмн пѣснопѣннн, патрїѡрхѡвъ прѣвопрѣтѡльнагѡ.

*5 или: ѡ трѣпетѡмъ.

БЕЗЗАКОННЫМЪ ПОВЕЛѢНІЕМЪ ШГНАНЪ БЫЛЪ СѢНѢ Ш СТАДА ТВОЕГѠ, СКОРБЕМЪ И МУКАМЪ ПРИЧАСТИЛСА СѢНѢ Ш ВѢРѢ, СЛАВНЕ, ТВЕРДѢЙШІЙ ФѠТІЕ, ІЕРАРШЕ СВѢТЛЫЙ, ЦРКВЕ ОУТВЕРЖДЕНІЕ, СТОЛПЕ НЕПОКОЛЕБИМЫЙ: ТѢМЖЕ ВСІ ТА ПОЧИТАЕМЪ ОУСЕРДНѠ, ЁАКѠ ОУЧИТЕЛА И ТАИНИКА ПРАВОСЛАВІА, ПРИСНОПАМАТНЕ.*6

Глава, глаголющая 5:

ПРІБНЕ ТРЕВЛЖЕННЕ, СѢТѢЙШІЙ ОЦЕ, ПАСТЫРЮ ДОБРЫЙ, И НАЧАЛОПАСТЫРА ХРІСТА ОУЧЕНИЧЕ, ПОЛОЖИВЫЙ ДУШУ ЗА ОВЦЫ: САМЪ И НЫНѢ, ВСЕХВАЛЕНЕ СЦЕННЕЙШІЙ ФѠТІЕ, ИСПРОСИ МЛТВАМИ ТВОИМИ ДАРОВАТИ НАМЪ БЕЛІЮ МЛТЬ.

И нынѣ, праздника.

Входъ. Свѣте тихіи: Прокіменъ дне, и чтеніа [три].

Притчей чтеніе [главы 1, 5, 11].

ПАМАТЬ ПРѢНАГѠ СЪ ПОХВАЛАМИ, И БЛГВЕНІЕ ГДНЕ НА ГЛАВѢ СГѠ. БЛЖЕНЪ ЧЛВКЪ, ИЖЕ ОВРѢТЕ ПРЕМРОСТЬ, И СМЕРТЕНЪ, ИЖЕ ОУВѢДѢ РАЗУМЪ. ЛУЧШЕ БО СІЮ КДПОВАТИ, НЕЖЕЛИ ЗЛАТА И СРЕБРА СОКРѠВИЦА. ЧТНѢЙШАА ЖЕ СЪТЪ КАМЕНІИ МНОГОЦѢННЫХЪ: ВСЕ ЖЕ ЧТНОЕ НЕДОСТОЙНО СѢ СЪТЪ. ДОЛГОТА БО ДНЕЙ И ЛѢТА ЖИВОТА ВЪ ДЕСНИЦѢ СѢ, ВЪ ШДИЦѢ ЖЕ СѢ БОГАТСТВО И СЛАВА: Ш ОУСЪ СѢ ИСХОДИТЪ ПРАВДА, ЗАКОНЪ ЖЕ И МЛТЬ НА АЗЫЦѢ НОСИТЪ. ПОСЛУШАЙТЕ ОУБО МЕНЕ, СѢ ЧАДА, ЧТНАА БО РЕКЪ: И БЛЖЕНЪ ЧЛВКЪ, ИЖЕ ПУТИ МОА СОХРАНИТЪ: ИСХОДИ БО МОИ ИСХОДИ ЖИВОТА, И ОУГОТОВАЛЕТСА ХОТѢНІЕ Ш ГДА. СЕГѠ РАДИ МОЛЮ ВАСЪ, И ПРЕДЛАГАЮ МОИ ГЛАСЪ СЫНОВѠМЪ ЧЛВЧЕСКИМЪ: ЁАКѠ ЯЗЪ, ПРЕМРОСТЬ, ОУСТРОИХЪ СОВѢТЪ, И РАЗУМЪ И СМЫСЛЪ ЯЗЪ ПРИЗВАХЪ. МОИ СОВѢТЪ И ОУТВЕРЖДЕНІЕ, МОИ РАЗУМЪ, МОА ЖЕ КРѢПОСТЬ. ЯЗЪ МЕНЕ ЛЮБАЩЫА ЛЮБЛЮ, ИЩУЩИИ ЖЕ МЕНЕ ОВРАЩАЮТЪ БЛГТЬ. РАЗУМѢЙТЕ ОУБО НЕСЛОВИВІИ КОВАРСТВО, НЕНАКАЗАННИИ ЖЕ ПРИЛАГАЙТЕ СРЦА. ПОСЛУШАЙТЕ МЕНЕ И ПАКИ, ЧТНАА БО РЕКЪ, И ШВЕРЗЪ Ш ОУСТЕНЪ ПРВАА: ЁАКѠ ИСТИНѢ ПОДЧИТСА ГОРТАНЪ МОИ, МЕРЗКИ ЖЕ ПРЕДО МНОЮ ОУСТНЫИ ЛЖИВЫА. СЪ ПРАВДОЮ ВСІ ГЛГОЛЫ ОУСЪ МОИХЪ: НИЧТОЖЕ ВЪ НИХЪ СТРОПОЧНО, НИЖЕ РАЗВРАЩЕННО. ВСѢ

*6 како ова стихира испада вишак, може се певати (ако се хоће) на Литији на своме месту према гласу, тј. као трећа.

прѣва сѣть разумѣва́ющимъ, и прѡста ѡбръѣта́ющимъ рѣзумъ. Научѹ бо васъ истинѣ, да бѣдетъ ѡ гдѣ надежда ваша, и исполнитесь дѣла.

Премѣрости соломѡновы чтѣніе [главы Ѧ, Ё, З, Ъ].

Похвалѣемѹ прѣвникѹ, возвеселѣтса людіе: безсмѣртіе бо ѣсть пѣмать ѣгѡ, ѣкѡ ѡ гдѣ познавѣетса и ѡ члѣвѣкъ: и оугѡдна гдѣвн дѣша ѣгѡ. Возлюбѣте оубо, ѿ мѡжіе, мѡдростѣ, и поживетѣ: восхоци́те ѣла, и наказани бѣдетѣ: начѣло бо ѣла любви и соблюденіе законѣа. Почтѣте премѣростѣ, да во вѣки црѣтѣветѣ. Возвѣщѹ вамъ и не скрѣю ѡ васъ тѣинъ бжѣихъ: ѣкѡ тѡй мѡдрости настѣвникъ ѣсть, и мѡдрыхъ испрѣвитель, и всѣкомѹ смѣслѹ и дѣлѹ хитрѣецъ. И всѣмъ смѣслѡмъ научѣтѣ мѡдростѣ: ѣсть бо въ ней дѣхъ разуменъ и сѣтъ, и сѣаніе свѣта приносѣщнаго, и ѡбразъ блгости бжѣа. Та дрѣвн бжѣа и прѣрѡки оустроѣетъ: блголѣпнѣйши же ѣсть сѣнца и пѣче всѣкагоу сотворѣніа свѣзда: свѣтѹ соудѣдѣема, ѡбръѣтѣетса пѣрѣвѣйши. Та оугѡждѣюща ѣй ѡ болѣзней и зѣвн, и настѣвн на стѣзѣ прѣвнн: дадѣ и́мъ рѣзумъ и́мѣтн сѣтъ, и сохрани ѣ ѡ ловѣщнхъ, и подвнхъ крѣпокъ подадѣ и́мъ, да разумѣютъ вен, ѣкѡ сѣльнѣе всегѡ ѣсть блгѡчѣтіе: и никогдѣе премѡжетъ слѡба мѡдрости, ниже прѣйдетъ слѣа ѡблнчѣа сѣдѣа. Рекѡша же въ себѣ, помѣслившѣ неспрѣвѣднѡ: насѣльствѣемъ прѣвномѹ, и не пощадѣмъ прѣвства ѣгѡ, ни оустрамѣмса сѣдѣнн стѣрѡсти многолѣтнн, бѣдетъ бо намъ крѣпостѣ законъ: и оуловѣмъ прѣвнаго, ѣкѡ недѡдѣенъ намъ ѣсть, и прѡтѣвѣтса дѣлѡмъ на́шимъ, и понѡситъ намъ ѡпадѣніе законѣа, и ѡблнчѣетъ намъ согрѣшѣніа наказаніа на́шегоу: возвѣщѣетъ намъ рѣзумъ и́мѣтн бжѣй, и ѡтрока гдѣна себѣ и́менѣетъ. Бѣистъ намъ на ѡблнчѣніе помышлѣнѣй на́шнхъ, и тѣжекъ намъ ѣсть, и вѣднмъ, ѣкѡ неподѡбно и́ннмъ житѣе ѣгѡ, и и́змѣнѣны стѣзѣ ѣгѡ. Въ порѣганіе вѣмѣнѣхомса ѣмѹ: и оудалѣетса ѡ пѣтѣй на́шнхъ, ѣкѡ ѡ нечнстѡтѣ, и блжѣтъ послѣднѣа прѣвннхъ. Оубѣднмъ оубо, ѣще словѣа ѣгѡ истннна сѣтъ: искѣнмъ, ѣже свѣва́ютса ѣмѹ. Рѣганіемъ и мѡкою и́стѣжемъ ѣгѡ, да разумѣемъ крѡтѡстѣ ѣгѡ, и и́скѣнмъ безслѡбствѡ ѣгѡ: смѣртѣю безѡбръѣзною ѡбѣднмъ ѣгѡ: бѣдетъ бо послѣченіе ѡ словѣсѣ

ѣгѡ. Сѣѧ помыслиша, и прельстишася: ѡслѣпи бо ѧ слѡва ѣхъ, и не разумѣша тѣннхъ вѣиихъ, и не разсудѣша, ѣкѡ ты ѣси бѣхъ ѣдинъ, живѡтѧ имѣѧи и смѣрти влѣсть, и спѣѧи во время скорби, и избавляѧи ѡ всѧкагѡ злѧ: цѣдръ и млѣтвхъ, и даѧ прѣбнымъ своимъ блѣтъ, и своѣю мѣшцею гѡрдымъ протнелѧсѧ.

Премѣрости соломѡновы чтѣніе [главы і, 5 и ѧ].

ста прѣвнагѡ каплютъ премѣрость: оустнѣ же мѡжѣи мѡдрыхъ вѣдаѡтъ блѣтъ. Оуста мѡдрыхъ побѣѡтъ премѣрости, правда же избавляѡтъ ѣхъ ѡ смѣрти. Скончавшисѧ мѡжѡ праведнѡ, не погѣнетъ надежда. Сѣиъ бо праведенъ раждаѡтъ въ живѡтѡхъ, и во блѣгѣхъ своихъ плодъ правды ѡбѣметъ. Свѣтъ прѣбнымъ всегда, и ѡ гдѧ ѡбращѡтъ блѣтъ и славу. Мѡзыкѡ мѡдрыхъ двѡраѡ свѣсть, и въ срѣцѣ ѣхъ почитѡ мѡрость. Любитъ гдѡ преподавнаѡ срѣцѧ, прѣѧтнн же ѣмѡ всѣ непорѡчнн въ пѡтѣ. Мѡрость гдѧ просвѣщѡтъ лице разумнагѡ: постигѡтъ бо желѡющыѧ ю, прѣжде даже разумѣти ю, и оудѡбѡ оѡзритѡ ѡ любѡщихъ ю. Оѡтреневавыи къ ней, не оѡтродѣтѡ: и бдѣи ѣѧ радн, вскорѣ безъ печѧли вѡдетъ. ѣкѡ достѡйныхъ ѣѧ самѧ ѡвходѡтъ ѣщѡщн, и во спезѧхъ ѣѧ ѡблѡѡтъ имъ блѣгопрѣемнѣ. Мѡрости никогдѡже ѡдолѣѡтъ слѡва. Сѣхъ радн и рѧчѣтель вѣхъ доброты ѣѧ: и возлюбѣхъ ю, и поискѧхъ ѡ ѣности моеѧ: и взыскѧхъ невѣстѡ привестѣи себѣ, ѣкѡ всѣхъ вѣѧка возлюбѣи ю. Таѣвница бо ѣсть вѣѣѧ хѣтрости и ѡбръѣѧтѣльница дѣлхъ ѣгѡ. Труды ѣѧ сѡтъ добродѣтели: цѣломѡдрію же и разумѡ тѧ оѡчѣтъ, правдѣ и мѡжествѡ, ѣхъже потребнѣе ничтѡже ѣсть въ житѣи члѣвѣкѡмъ. ѣще же и многѡгѡ ѣскѡсства желѡѡтъ ктѡ, вѣсть дрѣвнаѡ и быти хотѡщѡѡ разсмѡтрѣтъ: свѣсть ѣзвѣтѣѡ словѣсхъ и разрѣшѣнѣѡ гадѧнѣи: знѧмѣнѣѡ и чѡдесѧ проразумѣѡтъ, и свѣтѣѡ времѣнъ и лѣтхъ: и всѣмъ совѣтннкѡ ѣсть блѣгъ, ѣкѡ безсмѣртѣе ѣсть въ ней, и блѣгослѡвѣе во ѡбщѣнѣи словѣсхъ ѣѧ. Сегѡ радн вѣѣѡвахъ ко гдѡ, и помолѣхѡ ѣмѡ, и рѣхъ ѡ вѣегѡ срѣцѧ моего: вѣѣе ѡцѣвхъ и гдѣн млѣтн, сотворѣвыи всѧ слѡвомъ твоѣмъ и мѡдростію твоѣю оѡстрѡнѡвыи члѣвѣка, да владѣѡтъ бывшнми ѡ тебѣ тварьми и да оѡправлѡѡтъ мѣрхъ въ прѣбѣи

и правды: даждь ми твоихъ прѣтоловъ присѣдащю премъростъ: и не ѡлчи мене ѡ ѡтровокъ твоихъ, ѣкѡ ѣзъ рабъ твои и сынъ рабыни твоеѧ. Послѧ и съ нѣсъ ѡ сѣгво жилища твоегѡ и ѡ прѣтола славы твоеѧ, да същи со мною научитъ мѧ, что бѣгудгодно ѣсть предъ тобою: и настѣвитъ мѧ въ разумъ, и сохранитъ мѧ во славу своѧ. Помышленїа бо смертныхъ всѧ божїива, и погрѣшительна оумышленїа ихъ.

На лѣтїи стїхїры, самогласны. Гласъ ѧ:

Кеселїа ѡ гдѣ граде константіновъ, и всѧкїи граде и ѡстрове и островѡ, въ чїтнѣи пѧмѧти ѡбцагѡ пастыреначальника, и соборныхъ цркви свѣтїльника и оучителя, фѡтїа преблженнаго: тои бо ещѣ живъ сїи вельми подвижасѡ ѡ вѣрѣ евлїстѣи, и нынѣ на нѣсѣхъ воспрїемлетъ прѣдѡвъ своихъ пѡчести чїтнїа, моласѡ непрестѧннѡ хрѣтѡ бгѡ ѡ дшшѧхъ нашихъ.

Гласъ б:

Тевѣ великаго архїереѧ и пастыря, незлѡбиваго и прѣвнаго, бѣгочїтїа проповѣдника, ѡгнедохновеннаѡ оустѧ дха, восхваляюще любовїю, молимъ: преподаждь намъ ѡ твоихъ млтвъ, ѡче, въ возмѣдїе дшшѧмъ нашими.

Гласъ с:

Члѣвѣче бжїи, и вѣрный оугднїче, слвжїтелю гдѣнь, мжѡ желанїи, соуде и зѣранныи, столпе и оутвержденїе цркви, црѣвїа наследнїче, не премолчи, вопїѧ за ны ко гдѡ.

Слава, гласъ тойже:

Блгїи рабе и вѣрный, блгїи дѣлачителю вїнограда хрѣтѡва, ты и тѧготѡ дневною понеслъ еси, ты и даннїи тебе тѧлантѡ оумножилъ еси, и по тебе пришѣдшымъ не позабѣдѡ еси. тѣмъ вратѧ тебе не вѣснаѡ ѡверзѡшасѡ: вниди въ радость гдѧ твоегѡ: и моли ѡ насъ, ѡче стѣншїи.

И нынѣ, праздника.

На стїхѡвнѣ стїхїры, гласъ е.

Пѡ: Радѡсѧ посетникѡвъ:

Радѡсѧ, стїителю хрѣтѡвъ: радѡсѧ, ѡцѣвъ свѣтлаѡ похвалѡ: и[же] дѣанїемъ и видѣнїемъ оукрашеннїи свѣтла, добродѣтелей бжтвенныхъ сокровнїстѡванїе: крѡтѡсти жилище, млтвы ѡвїтѣлице

Тропáрь, глáсъ д̄:

Ἰ̅κω ἀπ̅λωβη ἑ̅διнонравный: π̅ισαη на ма̅лѣи̅ веча̅рни.

Гла̅ва, ѿ ны̅нѣ, прáздника, [глáсъ а̅:

Рáдѹса, бл̅гтна̅ б̅ѣ д̅бо:]

НА У̅ТРЕНИ.

[На Б̅гъ гд̅: тропáрь прáздника, глáсъ а̅:

Рáдѹса, бл̅гтна̅ б̅ѣ д̅бо: двáжды.

Гла̅ва, ст̅и́теле̅, глáсъ д̄: Ἰ̅κω ἀπ̅λωβη ἑ̅διнонравный:

Ἦ ны̅нѣ, па̅ки прáздника.]

По а̅-й ст̅ихосл̅ов̅и̅н, с̅ѣдáленъ, глáсъ д̄.

П̅о̅: Гр̅объ тво̅й сп̅се:

Гε̅, воз̅ε̅ι̅λ̅ δ̅ψ̅η̅ μο̅ε̅λ̅ β̅ε̅σ̅η̅: ε̅ε̅, ἱ̅α̅β̅η̅σ̅α̅ μ̅δ̅ρα̅γ̅ω̅ ἱ̅ε̅ρα̅ρχ̅α̅, φω̅τι̅α̅ β̅ε̅β̅λ̅η̅ν̅να̅γ̅ω̅, σ̅ε̅φ̅τ̅λα̅ μ̅α̅μ̅α̅τ̅η̅̅ δ̅η̅ε̅ς. τ̅η̅μ̅η̅ε̅ β̅ε̅ι̅ β̅ο̅σ̅υ̅βα̅λ̅ι̅μ̅η̅ς τ̅ο̅υ̅, ἵ̅α̅κ̅ω̅ ο̅υ̅τ̅ε̅ρ̅δ̅ι̅β̅η̅σ̅α̅γ̅ο̅ π̅ρ̅ο̅σ̅λ̅α̅β̅η̅ν̅υ̅χ̅ β̅ε̅ρ̅υ̅ ε̅ι̅λο̅υ̅ δ̅υ̅α̅.

Гла̅ва, ѿ ны̅нѣ, прáздника.

По б̅-й ст̅ихосл̅ов̅и̅н, с̅ѣдáленъ, глáсъ г̅.

П̅о̅: Б̅ж̅т̅в̅ен̅ны̅я̅ в̅ѣ̅ры̅:

Бж̅т̅в̅ен̅но̅ε̅ ω̅σ̅ε̅ι̅α̅ν̅ι̅ε̅ π̅ρ̅ι̅ε̅μ̅η̅ς, β̅η̅ ζω̅ο̅τ̅η̅ς β̅ж̅т̅в̅ен̅η̅μ̅η̅ς ω̅β̅υ̅χ̅η̅ς, π̅τ̅ε̅ζ̅ο̅ν̅ι̅μ̅η̅ς σ̅ι̅φ̅ε̅ρ̅ι̅σ̅μ̅η̅ς π̅ρ̅ο̅σ̅ι̅α̅λ̅η̅ς ἑ̅σ̅η̅: π̅ρ̅ε̅ε̅σ̅τ̅ε̅σ̅τ̅β̅ε̅ν̅η̅ς β̅ο̅ ἡ̅ζ̅α̅σ̅η̅ν̅η̅ς δ̅ο̅γ̅μ̅α̅τ̅η̅ς, π̅ρ̅ο̅σ̅λ̅α̅β̅η̅μ̅η̅ς ц̅ρ̅κ̅ο̅β̅η̅ς ο̅υ̅τ̅ε̅ρ̅δ̅ι̅λ̅η̅ς ἑ̅σ̅η̅, Ὁ̅τ̅ε̅ π̅ρ̅η̅β̅ε̅ν̅ε̅: χ̅ρ̅η̅τ̅α̅ β̅ε̅α̅ μ̅ο̅λ̅η̅, δ̅α̅ρ̅ο̅β̅α̅τ̅η̅ ἡ̅μ̅η̅ς β̅ε̅λ̅η̅ο̅ μ̅λ̅η̅τ̅η̅. **Гла̅ва, ѿ ны̅нѣ, прáздника.**

Вел̅ичáн̅ι̅ε̅:

Рáдѹса σ̅ε̅φ̅τ̅λ̅η̅σ̅η̅σ̅η̅ς χ̅ρ̅η̅τ̅ο̅β̅η̅ς ц̅ρ̅κ̅η̅ς τ̅α̅ι̅ν̅ν̅η̅ς, π̅ρ̅ο̅σ̅λ̅α̅β̅η̅ν̅υ̅χ̅ ρ̅α̅σ̅τ̅η̅ν̅η̅ς, σ̅λ̅ο̅σ̅λ̅α̅β̅η̅ν̅υ̅χ̅ β̅η̅ν̅υ̅, σ̅ι̅φ̅ε̅ρ̅ο̅ν̅α̅χ̅α̅λ̅η̅α̅ σ̅λ̅α̅β̅ο̅, β̅ε̅λ̅η̅ι̅ β̅ε̅ο̅β̅λ̅ε̅ν̅η̅ν̅η̅ς, φω̅τι̅ε̅ σ̅τ̅ε̅. **[Ἦλ̅η̅ Ὁ̅β̅η̅χ̅ο̅ε̅ σ̅ι̅φ̅ε̅ρ̅ο̅ν̅η̅σ̅π̅ο̅в̅ѣ̅д̅н̅η̅κ̅υ̅ς:**

Велича́емъ тѣ, сѣ́ителю ѿ́че ф́о́тїе, ѿ́ чтѣмъ сѣ́ю пѣ́матъ твою̀:
Птѣ́ бо мо́лиши за на́съ, х́рѣ́та бѣ́а на́шего. **Ѳ**лѣ́омъ ѿ́збра́нный:

Оу́слы́шите сѣ́, вси́ ѿ́зѣ́цы:]*¹¹

По по́лѣ́ен, сѣ́да́ленъ, гла́съ ѡ́.

Пѣ́: **В**ознесѣ́йсѧ:

Сѣ́еннонача́льниче ѿ́ чѣ́тныи́ бѣ́оглѣ́ольниче, цѣ́кве свѣ́тлыи́
 оу́жснѣ́телю, мѣ́сли вѣ́рныхъ блѣ́тїю напѣ́еши, ѣ́рети́чествѣ́ющихъ
 же попѣ́еши смѣ́слы: блѣ́тъ же ѿ́точѣ́а чѣ́дѣ́съ, ѡ́мыва́еши всѣ́ческихъ
 страстѣ́й сквѣ́рнѣ́ бои́стиннѣ́, прѣ́бне ѿ́че, всесла́вне ф́о́тїе.

Сла́ва, ѿ́ ны́нѣ, пра́здника.

Степе́нна, ѡ́-ѿ́ ѿ́нті́фѡ́нъ ѡ́-гѡ́ гла́са.

Про́кїменъ, гла́съ ѡ́:

Оу́ста моѧ́ возгѣ́лѡ́ютъ прѣ́мростъ, [ѿ́ подчѣ́нїе ѣ́ца моего̀ рѣ́зѡмъ].*¹²

Сти́хъ: **О**у́слы́шите сѣ́, вси́ ѿ́зѣ́цы, [внѣ́шите, вси́ живѣ́щїи по
 вселѣ́нїѣ́].*¹³

[**В**ѣ́кое ды́ханїе:] **Ѹ́лїе ѡ́ іѡ́нна, зачѣ́ло ѡ́ ѡ́ полѣ́.*¹⁴**

Ѳлѣ́омъ ѿ́.

Сла́ва: **М**лѣ́твами сѣ́итела [ф́о́тїа, млѣ́твѣ, ѡ́чїсти мнѡ́жествѣ́*¹⁵
 согрѣ́шенїи́ на́шихъ.] **ѿ́ ны́нѣ:**

Млѣ́твами бѣ́ы, [млѣ́твѣ, ѡ́чїсти мнѡ́жествѣ́*¹⁶ согрѣ́шенїи́ на́шихъ.]

Та́же сти́хъ: **П**омѣ́лѣ́ мѧ́, вѣ́е, [по вели́цѣ́и млѣ́ти твоѣ́и ѿ́ по
 мнѡ́жествѣ́́ цедрѡ́тъ твои́хъ ѡ́чїсти беззакѡ́нїе мое́].*¹⁷

¹¹* наш додаток.

¹²* Пс. 48,4.

¹³* Пс. 48,2.

¹⁴* у изворнику само: **Ѹ́лїе сѣ́ителю.**

¹⁵* или, једнина: мнѡ́жество.

¹⁶* или, једнина: мнѡ́жество.

Ἦ [стихіра] самогласна,*¹⁸ гласъ ѿ:

Ἦ зліаца бл҃гть во оустнахъ твоихъ, прѣбне ѿче, и былаз єси пастырь хр҃стовы цр҃кве, оуча словесныа овцы, вѣровати въ тр҃ицѣ єдиноѡдцинѡю, во єдинѡмъ бж҃твѣ.

[Канѡнъ прѣзника пѣрвый со ѡрмосѡмъ на ѿ: и]*¹⁹ канѡнъ [др҃гій]

прѣзника на ѧ, и єпѡгѡ на ѧ, гласъ ѧ.

Катавасіи же гл҃големъ прѣзника.

Пѣснь ѧ. Ἦмосъ:

Ἐвѣрзѡ оустѡ моѡ, [и напѡлнахца дх҃а, и слово ѡрыгнѡ цр҃ицѣ мѣри, и гавлюа свѣтлѡ торжествѡ, и воспоѡ радѡла тоѡ чдѡса.]

Гвѣтїло бг҃озарнѣйшее, свѣтѡ тезоименїте сѣе тьмѡ ѡженѡ оумѡ моегѡ, єѡнми мѡ свѣта бж҃твеннагѡ ѡзарѣвѡ, ѡкѡ да восхвалѡ твоѡ исправлѣнїа.

Рѣры оутверждѣнїе, цр҃кве оучїтеле и столпѡ незыбелемъ и исповѣданїа, и многосвѣтелѡ бл҃гти свѣтїльникѡ, и оустѡ бг҃одх҃новѣннаа, тѡ φωтїе познахомѡ.

Закѡннѡ подвижалѡ єси, предѣдствѡ чдѡне ѡ бж҃твеннѣмъ проповѣданїи, ѡкѡ сѣитель вѣренѡ: и подавилѡ єси жилами твоихъ догмѡтѡвѡ, ѡкоже свѣра, нїколаа євемѡдреннагѡ. **Ἦгорѡдиченъ:**

Мрїю пречѣтѡю, прїидїте воспоимѡ всї, єдинѡ оукрасившѡю чл҃вѣчество, рѡждшѡю бг҃а воплощен[н]а, и дѡ прѣбывшѡю невреждѣн[н]ѡ.

Пѣснь г. Ἦмосъ:

Твоѡ пѣснословцы [вѣе, жнѡый и незавїстный источникѡ, ликѡ себѣ совокѡплывшѡ дх҃ѡвнѡ оутвердї, въ бж҃твеннѣй твоєй слабѣ вѣнцѡвѡ славы спѡдѡби.]

^{17*} Пс. 50,3.

^{18*} у изворнику само: **самогласенъ.**

^{19*} наш додаток.

Гл҃голавыи на высотѣ х҃ла з҃падный смѣи л҃отый, словесы твоими завети́са, свѣтильниче б҃говѣднѣишій: тѣмже и правосла́внии досто́дѣжнѣи тѣа почитаемъ.

Оу́мерцвѣлетса е́ресеи смѣи словесы твоими, о́че, премѣдрими, ꙗ́коже ка́менїемъ поражаемъ, и во главѣ сокровѣшаемъ: тѣмже и цр҃ковь досто́дѣжнѣи тѣа почитаетъ.

Писанїи представлѣнми дѣблественными, бл҃готи д҃ха мѣдре, о́бщей бѣити доказалъ еси, и д҃хѣ именовати́са, сегѡ же ѡ́постаси ѡ́ о́ца и҃сходити. **Б҃городиченъ:**

Безначальнаго родитѣла слово, иже всѣакогѡ бѣишій началъ, начало нынѣ воплощаемъ ѡ́ тебе, чѣтаа, прїатъ: и подъ вре́менемъ бѣитъ, вре́менъ всѣхъ превѣишій.

Сѣдѣленъ, гласъ ѿ.

Пѡ: Премѣрости:

Пррѡкѣ илїи ревенѣа, и іѡаннѣа тѣакожде кр҃пители, мѣжески и҃звѣличилъ еси цр҃и беззаконновавшиа. сѣенноначалїа прѣтолъ бж҃твеннѣа оукраилъ еси, и оученїи мно́жествомъ мїръ ѡбогачилъ еси. тѣмже и бж҃сственна списанїа оупотреби́въ, вѣрныа подтвѣрдилъ еси, и невѣрныа ѡбратилъ еси, ст҃ителю чѣдне: моли хр҃та б҃га, согрѣшенїи ѡставлѣнїе даровати, праздно́ующимъ лю́бовїю ст҃ѡю па́мать твою́.

Слава, и нынѣ, праздника.

Пѣснь ѧ́. Ірмосъ:

Сѣдѣи въ славѣ [на прѣтолѣ бж҃твѣа, во о́блацѣ легцѣа прїиде и҃схъ прѣбж҃твенный, негнѣнною дланїю, и спсѣ зовѣщыа: слава, хр҃тѣ, силѣ твоѣи.]

Бз ѿности цѣломѣдрїе, въ старости развѣмъ, и во всѣмъ житїи ктѣвѣрдоствѣ и долготѣрпѣнїе, и ко всѣмъ лю́бовь показалъ еси, зовѣщымъ: слава, хр҃тѣ, силѣ твоѣи.

Свѣтлѣйшее твоє житїе, ꙗкоже правило и́звѣстнѣйшее, вса́кою ѿ́че бжѣтвенною добродѣтелїю показася, въ мѣтвяхъ, въ пощенихъ, бдѣнїихъ же и́ моленихъ, и́же къ бгѸ члѣвколю́вецѸ.

Аремание твоима вѣждама, бгоносе, не далъ єси: до́ндеже, ѿ́че, до́мъ себѣ самаго̀ совершилъ єси́ всеи́дцѸ, влѣцѣ, краси́вѣйшїй: къ немѸже взыва́лъ єси́: сла́ва, хрѣ́те, си́лѣ твоєй. **Бѣ́городиченъ:**

Оу́мерщвлѣнныа, всеі́аа, члѣвкѣи ѡ́жнвила єси́, па́дшыа тѣа ко и́стлѣнїю возста́вила єси́, жи́знода́вца ро́ждши, и́збавля́ющаго зовѸщыа: сла́ва, хрѣ́те, си́лѣ твоєй.

Пѣ́снь ѿ. І́рмо́съ:

Оу́жасо́шася вса́чѣскаа [ѡ́ бжѣтвеннѣй сла́вѣ твоєй, тѣи́ бо неискѸсобра́чнаа дѣо, и́мѣла єси́ во оутрѣбѣ́ надъ всѣ́ми бга, и́ родила єси́ безлѣ́тнаго сїа, всѣ́мъ воспѣва́ющимъ тѣ́ мїръ подава́ющаа.]

Блѣ́тъ прїемъ всеі́агоу дхѣ́а, бжѣтвенное жилище показася єси́, бжѣтвеннѣ́ на́учивъ бгозна́ніа свѣ́тѸ, ф́о́тїе всеѸдне ма́дре, ѿ́че стѣ́йшїй, црѣ́кве оутвержде́ніе.

Азѣ́къ твоѣ́и трѣ́сть оутѣ́шителѣ́а бѣ́сть, ско́рѸ и́збавле́ніе даю́щагоу позна́вшимъ влѣ́ство єгѸ́, и́ дѸша́мъ и́хъ вдыха́юща ра́зѸмъ нѣ́ный, сщѣ́ннѣ́йшїй ф́о́тїе.

Блїста́ющася словеса́ же и́ оуче́нїй блѣ́тъми, тѣ́ хрѣ́тоу показѣ́ мїрови, є́ретїчествѸющихъ ѡ́ража́юща стрема́нїа, и́ дѸшы́ просвѣща́юща вѣ́рныхъ, всѣ́хъ пою́щихъ тѣ́ вѣ́ры проповѣ́дника. **Бѣ́городиченъ:**

А́ба роди́ сїа превѣ́чнаго, въ є́стество̀ ѡ́блѣкшася члѣ́вческое, ꙗкоже на́уча́а стѣ́итель глго́летъ, и́ сїсшаго сїе́ ѡ́ тлѣ́нїа стра́стїю тѣ́ла, и́ дѣ́ою пребы́сть.

Пѣ́снь ѿ. І́рмо́съ:

Бжѣтвенное сїе́ [и́ всечѣ́тноє соверша́юще пра́здн(е)ство, бгомѸдрїн, бгомѣ́ре, прїи́дите рѸка́ми воспле́щимъ, ѡ́ неа́ ро́ждшагося бга сла́вимъ.]

Великаго воспои́мъ фѡтїа, трѣбѹ, ѣсеню проповѣдавшю вѣтвеннагѡ
Да́ха ѿ ѿца́ исхожденїе, ѣкоже грѡмовъ сынъ бѣгослѡвствова.

Растѣрзано бѣсть всѣ шатанїе еретическое, твоими словесы,
 сщени́ейшїй фѡтїе:^{*20} тѣмже вѣрныхъ собранїе,
 свѣтлосоверша́тельнѡ почитаетъ памать твою, сѣе.

Играетъ и всѣ веселїтсѡ собранїе вѣрныхъ правосла́вное, всечѣтнѣйшїй
 фѡтїе, григорїа зрѡ тѡ и златоустѡгѡ воистиннѹ чѣстна
 пре́емника. **Бѣгородченъ:**

Пою твоѡ, ѡтрокови́це, зачатїе: пою твоѡ несказанное ржѣтвѡ, пою
 покрѡвъ твоѣ, ѣмже вреда всѡкагѡ избѣвляюсѡ, ѣже къ твоѣй
 тѣхостн тѡцинѡ притекаюци.

Кондакъ, гласъ ѣ.

Пѡ: в(о)збранной:

Црѣковнѣйшїй свѣтильни́къ свѣтозарнѣйшїй, и правосла́внѣйшїй наставни́къ
 вѣтвеннѣйшїй, да оубѣнчаетсѡ нынѣ цветы пѣсенными,
 бѣговѣщаннаѡ цѣвница дѡха, крѣпчайшїй ересемъ противоборецъ, емѹже и
 зовемъ: **Радѹсѡ, всечѣтнѣйшїй фѡтїе.** **Ўкосъ:**

Уггъз ѿ члѣвкъ показѡсѡ еси, ѡ ѡче, ѿ земли къ небеснымъ
Адостїгъ: тѣмже безплѡтнымъ ликѡмъ иэравнѡема тѡ зрѡ,
 прѣбне, оубѣнчасѡ и любѡвию зовѹ ти бѣгоговѣннѡ таковѡмъ: **Радѹсѡ,**
 ѣмже трїца поклонѡема вывѡетъ: радѹсѡ, ѣмже бѣгъ воспѣваетсѡ. радѹсѡ,
 правосла́внѣйшїй прѡвило прѡвѣйшее: радѹсѡ, беззакѡннѡцыма иэвблчѡмъ
 твердѣйше. радѹсѡ, высотѡ смиренїѡ недоовоисходїмаѡ многими:
 радѹсѡ, глѡбнѡ разсѹжденїѡ недоовозрїмаѡ смѣртными. радѹсѡ, ѣкѡ
 былъ еси бѣгѹ вѣтвеннѣйшїй жрецъ: радѹсѡ, ѣкѡ привѡдиши бѣгѹ спсѣнныхъ.
 радѹсѡ, вѣимъ мѣннѡмъ едновсѣльниче: радѹсѡ, чѣтнѣмъ
 преподѡбнымъ собесѣдниче. радѹсѡ, ѣмже слочестївѣи потреблѡютсѡ:
 радѹсѡ, ѣмже вѣрнѣи оубѣрѡютсѡ. **[Лїодїе:]**

Радѹсѡ, всечѣтнѣйшїй фѡтїе.

^{20*} изменен ред речи ради яснѡе, а у изворнику: шатанїе, твоими, сщени́ейшїй фѡтїе, словесы еретическое:

Мѣ́а тогѡ́жде въ 5-й де́нь:

Па́мать ѿже во сѣ́ыхъ Оцѣ́ на́шегѡ ѿ равноапѣла фѡ́тїа, патрі́арха константино́польскагѡ, исповѣ́дника.

Сѣ́хъ:

Оумира́а фѡ́тїи, не смѣ́цаюса, глѡ́летъ, къ сконча́нїю сѡи прїзго́товленъ.

Ѹ́ей тре́блѣнный ѿ свѣ́тломѹ́ своѡмѹ́ житїю́ тезоименї́тый сѣ́итель вели́кїи ѿ свѣ́тлыи цр҃кве Оцѣ́ ѿ о҃учїтель, фѡ́тїи премѹ́дрый ѿ сѣ́еннѣишїи, исповѣ́дникъ вѣ́ры ѿ равноапѣлъ поживѣ́ во времена́ цр҃ей ѿ самоде́ржцѣвъ мїхаїла сѡна деобѣ́лова, ва́силїа македо́на ѿ льва́ сѡна с҃гѡ. с҃гѡ О҃чество о҃бѡ земно́е константино́ль великоименї́тый ѿ градо́въ цр҃твѣ́дующїи, нѣ́ное же го́рнїи іерлѣ́мъ, держа́вный ѿ негїблемый, роди́тели же сла́вни бл҃городїемъ же с҃же по плѡ́ти не ме́ньше, ꙗ́коже ѿ вѣ́рою правосла́вною. ѡ́ нейже ѿ мѣ́ническїмъ вѣ́нцѣмъ о҃украшѣ́са пострада́ше нѣ́омѹ́дренїи ѿ крѣ́пкодѹ́шнїи ѡ́ че́сти ѿ поклонѣ́нїи сѣ́ыхъ ікѡ́нъ, ꙗ́коже мнї́тѣа. пе́рвѣишнїи же цр҃кнїи досто́ннствы пре́жде почтѣ́нъ бѣ́въ, ѿ живѡ́тъ до́бродѣ́теленъ ѿ б҃голю́бївъ всегда́ прохода́, цр҃кѡ́внаа по́томъ пасты́ренача́льническаа прїемлетъ кормїла, на а́пльскїи ѿ вселѣ́нскїи патрі́аршескїи прѣ́толъ константино́льскїи возведе́нъ бѣ́въ. ѿже во сѣ́ыхъ во ігна́тїю сїлою́ цр҃кою ѿзгна́нъ бѣ́вшѹ́ ѡ́ прѣ́тола, ѿ цр҃кви ѡ́то́лѣ́ вѡ́бствѣ́дующей, ни́же сѹ́щѹ́ ина́че возмо́женъ пре́быва́ти с҃и безъ с҃пїкпа, ѿже во сѣ́ыхъ фѡ́тїи нѹ́ждею повї́ненъ ѿ цр҃кою сїлою́, прїемлетъ пра́вильнѣ́ сѣ́еннаго ігна́тїа, пострада́нъ пе́рвѣе въ мона́шество, та́же ѿ прѡ́чїа по чї́нѹ́ сѣ́енства степѣ́ни прошѣ́дъ. ѿ ꙗ́кѡ́вїа по́двїги показа́ тре́блѣнный ѡ́ правосла́внои вѣ́рѣ́ прѡ́тивѹ́ ма́нїхѣ́мъ ѿ ікѡ́нобо́рцѣмъ ѿ и́нїмъ с҃речїкѡ́мъ, ѿ пре́жде вѣ́хъ прѡ́тивѹ́ тогда́ пе́рвѣе ꙗ́вльшейса па́пскои

ѣреси, ѣ́же нача́льника и лати́нскаго раздра́нїа*²¹ О́ца, нико́лаа лю́таго, па́пѣ рѣ́мскаго пи́сменными и о́ческими доказа́тельствами и́зъобличи́въ, и прѣ́нш низложи́въ ѿ кадо́лическіа цр́кве собо́рнѣ и́згна, а́наде́мѣ преда́въ. ѣ́къва́ же гонѣ́нїа и вѣ́ды, ѣ́къвы́ же навѣ́ты и ѡ́клеветанїа, ѣ́къва́ же и ѡ́слоблѣ́нїа и безчлѣ́вчнаа мѡ́чнїа претерпѣ́ хрѣ́топодража́тельнѣ́ терпѣ́ливодѡ́шный вѣ́оглѡ́бникъ, твѣ́рдый и ду́шею адама́нтовый стѣ́питель, ѿ раздо́рных лати́нѡвъ и ѿ ѣ́реси па́пскои послѣ́дователей, члѣ́кѡвъ сло́дѣ́йственны́х и лже́сло́бных, члѣ́кѡвъ беззако́нных, непрѣ́ных и скверноу́бѣ́йственны́х, пространнаа ѡ́ немъ і́сторїа подро́бнѡ повѣ́стѡветъ. то́лико же то́кмѡ ре́ци здѣ́ ѡ́ немъ потре́бно, ѣ́къв блѣ́женный цѣ́ннодѣ́йствова́въ ѣ́коже дрѡ́гїи па́велъ ѣ́вѣ́е, *всѣ́ оубѡ́ мѡ́жественныа ѣ́зыки сло́вѣ́нскїа со кнѣ́зи*²² ѣ́хъ въ ѣ́же во хрѣ́та непоро́чнѡ вѣ́рѡ тайнобо́дствова́въ, вѣ́твеннаго креще́нїа ба́нею поро́ди, мно́гїа же и ѿ разлі́чных ѣ́ресе́й, а́рмены, і́квнобо́рцы и и́ныа и́носла́вныа къ правосла́внѡ хрѣ́товѣ́ цр́кви возвратїи, сло́веса́ и́зложи́въ исполне́на блѣ́гости и премѣ́рости и і́стинны, ѣ́миже сло́сла́вны́х мѡ́дрѡва́нїа ѣ́коже гро́момъ порази́, и твѣ́рдостїю оубѡ́ мѡ́дрѡва́нїа и непреложностїю, цареу́бїицѣ́ и неблѡ́дарнаго васі́ліа самоде́ржца оубѡ́жасї́въ, тѣ́плою же и ра́зумѡ ре́вностїю своѣ́ю, всѣ́каго и́ноу́ченїа плѣ́ссы и́скоренї́въ, исполне́нъ ѣ́къв ѣ́нз никто́же ѿ совре́менны́х ѣ́мѡ а́пѡ́лкаго оубѡ́ченїа показáса. сї́це оубѡ́ прѣ́нш и ѣ́вѣ́ски оубѡ́сѣ́ цр́ковь хрѣ́товѣ́, и двѣ́жды оубѡ́ возше́дъ на прѣ́то́лъ, двѣ́жды же насї́ліемъ мѡ́чїтельскїмъ и́згнанъ, мно́га же и разлі́чна спїса́нїа ѡ́ста́въ цр́кви и лю́демъ вѣ́їимъ, и́зрѣ́дна всѣ́ и премѡ́дрѣ́йша, и ѣ́къвы́мъ всѣ́кїи вѣ́кѡ́ праведнѣ́ вѡ́детъ оубѡ́дѣ́лтиса. всѣ́кое во знáнїе прошѣ́дъ наказáнїа, во всѣ́комъ оубѡ́держáнїе ста́жа, мно́го же и потрѡ́дѣ́вса ѡ́ і́стинѣ́ и правде́, ѡ́нде стѡ́ ко гдѡ́ многотрада́льный, затчо́енъ въ а́рменїа́нскои ѡ́вїтели, ѣ́коже вѣ́твенный златоу́стъ въ кома́нѣхъ. цѣ́нное же и всечѣ́тноѡ ѣ́гѡ́ тѣ́ло положѣ́но бы́сть во ѡ́вїтели глѡ́лемѡй пѡ́сты́ннѡй и́ли безмо́лвнѡй.*²³ и дрѣ́вле оубѡ́

²¹* раздо́ра.

²²* у изворнику: всѣ́ оубѡ́ мѡ́жественный наро́дъ бо́лгарскїй съ цр́емъ.

²³* της ερμιας η ηρεμιας.

соверша́емъ въ сѣ́дѣишїи ѣгѡ собѡрѡ въ хра́мѣ ѿгна́гѡ прѣ́течи ѡ крѣ́пїтеле ѡ́анна, ѡцѣмъ въ рече́нной ѡ́бїтели безмо́лвїа. ны́нѣ же соверша́етсѡ въ ѣ́же во ѡ́стровѣ халки ѡ́ценной ѡ патрї́аршеской ѡ́бїтели сѣ́дѣа трѣ́цы, ѡдѣ́же о́уже соста́влено бы́сть ѡ бѣ́госло́вское о́учїилице вели́кїа хрѣ́товы црѣ́кве.

Пѣ́снь 3. І́рмосъ:

Не послѡ́жїша тѡ́ари [бѣ́гомѡдрїи па́че созда́вшагѡ, но ѡ́гненное преце́нїе мѡ́жеески попра́вше, ра́довахѡса по́юще: препѣ́тый ѡ́цѣвъ гдѣ ѡ бѣ́з, блѣ́венъ ѣси́.]

Прешѣ́лъ ѣси́ бѣ́гомѡдре ѡ́че къ нѣ́нымъ²⁴ се́ленїсѡмъ, ѡ прѣбли́живсѡ бѣ́з, прича́стїемъ ѡ́божа́емъ бжѣ́твенъ бы́лъ ѣси́, по́м прѣ́бне: ѡ́цѣвъ гдѣ ѡ бѣ́з, блѣ́венъ ѣси́.

Разумла́емн тво́ими сло́веси на́уча́емсѡ, ѡ́че всехв́альне, ѣ́коже въ се́лнцѣхъ трѣ́ехъ, нера́здѣльно несѣ́комо почита́ти бжѣ́твѡ, ѣ́мѡже ѡ по́емъ: ѡ́цѣвъ гдѣ ѡ бѣ́з, блѣ́венъ ѣси́.

Во́ль всеѡ́ценно ѡ бжѣ́твенно ѡ бѣ́гѡдо́дно ѡповѣ́данїе твоѡ: ѣ́коже въ зл́то ѡ́чицеа, бѣ́з о́угоди́лъ ѣси́, ѡ́че тре́блѣ́енне: все́ла́сѡ подража́нїемъ, прѣ́бне, стра́стїей сѣ́совыхъ. **Бѣ́городиченъ:**

Рѣ́мъ ви́новна члѡ́кѡмъ ѡ́бїла́сѡ ѣси́ бжѣ́твеннагѡ ѡ́збавлѣ́нїа, ѡ́збавїтелеа все́хъ ро́жда́шаа, все́непоро́чнаа. ѣ́мѡже всї́ по́емъ: пре́возносі́мый ѡ́цѣвъ гдѣ ѡ бѣ́з, блѣ́венъ ѣси́.

Пѣ́снь ѡ. І́рмосъ:

ѡ́троки блѣ́гѡчѣ́тївыа [въ пе́ци ржѣ́твѡ бѣ́городичѡ сѣ́лѡ ѣ́сть: тогда́ о́убѡ ѡ́бразѡемое, ны́нѣ же дѣ́йствѡемое, все́леннѡю всѡ́ воздви́зѣтѡ пѣ́ти тебе́: гдѡ по́йте дѣ́ла, ѡ пре́возносі́те ѣ́гѡ во все́хъ вѣ́ки.]

^{24*} нѣ́снїемъ.

Текѹтъ истѡчницы твоѣхъ догматовъ, и всю црковь напааютъ, фѡтїе пречдне: тѣмже восхваляемъ тѣ, ѣкѡ православныхъ оутвержденїе ѿче, и похвалѹ: гда поюще непрестанно, и превозносаще во всѣ вѣки.

Во пристанищѣ тихомѹ ты пристахъ єси, житєйскїа вѣри ѡрїнѡвъ, нѣмѣхъ бо єси направляюща все твоє шествїе оуправителя гда, фѡтїе всемѹдре, мнїемъ всѣ творацагѡ: єгоже превозносимъ во всѣ вѣки.

Свѣтъ трисїательный пребжтвенный трїцы въ тѣ всельса, свѣтъ тѣ вторїй показѹ, просвѣщающъ соборъ православныхъ, єретическое же полчище ѿче, притѹплающъ, и гда пойте зовѹщъ, и превозносите во всѣ вѣки.

Гѡродиченъ:

Шипокъ въ тернїи тѣ ѡбрътъ, и цвѣтъ во оудолїахъ всеблговонный, шкрїнъ же всеискверный, влѣще єгоневѣсто, твоѣи женихъ свѣше въ тѣ всельса, и мїръ ѡблгодѹхѹ вѣсь, тѣ превозносащъ во всѣ вѣки.

Пѣснь д. Ірмосъ:

Всѣхъ земнородный [да възыграетса дѡмъ просвѣщаемъ, да торжествуетъ же безплотныхъ оумѡвъ єстество, почитающее сцѣнное торжество єгомѹре: и да вопїетъ: раднїса, всеблженнаа вѣце, чѣтаа принодѣо.]

[Припѣвъ:] Величай, дѹше моѹ, во іерарсѣхъ пресвѣтлаго свѣтїльника.

Всего себе привождѹ, чдне, къ бжтвенномѹ покровѹ твоемѹ: ѣкѡ свѣтїтель же власть рѣшїти прегрѣшенїа ѡ хртѹ прїемъ, моихъ прегрѣшенїи верїги расторгъ, єпїси ма млтвами твоїми, и бжтвеннымъ свѣтомъ просвѣти.

[Припѣвъ:] Величай, дѹше моѹ, оукраившаго црковь хртѡвѹ.

Взѹла єси къ свѣтѹ незаходїмомѹ славне, земныхъ ѿче нѣзбавльса, и вседержїтелю и трислнечномѹ свѣтѹ предстоїши съ гѡрными чїнми, и ѡтѹдѹ посылаемагѡ єїнїа наслаждаешиса всеблженне, и насъ просвѣщаешн восхваляющихъ тѣ.

Слава:

[Припѣвъ:] Величай, дѹше моѹ, трїѹпостѹснаго и нераздѣльнаго бжѣтвѹ державѹ.

Икоже нѣкїи хрѹборникъ, гѹбилѹ єси и зѹвеличїтель прелестныхъ єреси: православіѹ же бжѣтвенный защїтникъ со игнатїемъ, фѹтїе: єгѹже и преемникъ и нравѹвъ и прѣтѹла былъ єси, и молишиѹ сѹ нїмъ ко гдѹ.

И нынѣ, вѣгородиченъ:

[Припѣвъ:] Величай, дѹше моѹ, чїтнѣйшю и славнѣйшю горнихъ вѹннствѹ.

Сего ма вѣз ѹбожїти хотѹ, весь соединѹетѹ тї, и непостижїмое новѹсѣчетѹ*²⁵ всѣмъ тѹинство: раждѹеши дѹвѹ неплѣнна, и плѹть зрїтѹ вѣз: єгѹже воспѣвѹюще, тѹ нынѣ ѹбѣждаемъ, мїре, їакоже сама прореклѹ єси.

Свѣтїленъ.

Пѹ: Женѹ ѹслышїте:

Предстѹтѹла тѹ теплѣйша цїрковѹ и мѣетъ, и свѣтлѹ ѹчїтѹла, ѹче: тѣмъже свѣтлѹ твоѹ пѹмѹтъ торжествѹетъ, зѹвѹщи: прїснѹ покрывѹи стѹдо твоѹ, и сохрѹнѹи невредїмо ѹ єреси же и вѣда, сїенноначѹльниче гдѹень.

[Глава,] и [нынѣ,] праздника.

На хвалїтѹхъ, стїхїры на дѹ, гласъ ѹ.*²⁶

Пѹ: Нѣныхъ чинѹвъ:

Цїркѹе бжѣтвеннаго восхвалїмъ сїенноначѹльника воїстиннѹ, и ѹчїтѹла великаго, проповѣдника слѹва, чѹднаго равноапѹла фѹтїа: їбо настѹ вселѹвнаѹ єгѹ пѹмѹтъ, всѣхъ вѣрныхъ веселѹщаѹ.

Добродѣтелей тѹ прїѹтелище нарицѹемъ, фѹтїе, їакѹ мїрѹ дрѹга, любѹвѹ дѣлатѹла, и стѹлпъ цѣломѹдрїѹ, и молїтѹвы прѣвѹвѹлище тѹвѣрдоѹ, и ищѣленїй сокровїще, и млѣтвенника почитѹющихъ тѹ, блѣженне.

^{25*} у сличном богородич(а)ну у савременим руским издањима: новѹдѣїстѹетѹла.

^{26*} требало би на 6: празника, и 3 светога (или: 2 празника, и 4 светога).

Го аплы совокупила еси, ѿкѡ равноапль: ѿбо ты*²⁷ всемѹ словѣнскомѹ плѣмни вѣтвенный проповѣдникъ гавѣла, ко хрѣтѹ сѣе привѣлъ еси, возродѣвъ крещеніемъ стѣмъ, ѣже и сохранѣи православно.

Земномѹ денницѣ разгорѣвшѹса люте, и прѣтолъ свой поставльшѹ въишше свѣзда, первыи ты поревновѣвъ ѿкоже мѣхѣилъ, возопѣлъ еси, славно: стѣнемъ добре, стѣнемъ вси въ чѣтныхъ о҃ческихъ предѣнїахъ.

Глѣва, глѣсъ ѣ:

Идѣже призовѣтса твоѣ ѿма свѣтѹ тезоименїте, ѿтѣдѹ дѣвола прогонитса сила: не терпѣтъ во свѣта твоегѹ видѣти спадѣи денница. Тѣмъ, молимъ тѣ: о҃гненѡсныа егѹ стрѣлы, ѿже на ны двѣжимыа, оугаси: ходѣтайствомъ твоимъ ѿзбавлѣа насъ ѿ соблѣзновъ егѹ, достопѣтый іерѣрше фѡтїе. **И нынѣ, прѣздника.**

Славослѡвіе великое, и ѿпѣтъ.

НА ЛѢТУРГІИ.*²⁸

Блжѣнна ѿ канѡна прѣздника пѣсьнъ г-а, и стѣгѡ [пѣсьнъ] 5-а.

Прокїменъ, глѣсъ ѡ:

Оугтѣ моѡ возглѣбѡютъ премѣрость, * и подѣненїе срѣца моегѹ рѣзѡмъ.*²⁹

Стѣхъ: **Оугслѣшнѣте сѣѡ вси ѡзыцы, * вѣдшнѣте вси живѡщїи по вселѣннѣи.*³⁰**

Апль ко евреѡмъ зачѣло тїи.

Аллендїа, глѣсъ в.

[Стѣхъ:] Оугтѣ прѣнагѡ подѣтса премѣрости, и ѡзыкъ егѹ возглѣбѡлетъ едѣв.*³¹

^{27*} у изворнику иза овог: болгарїи (болгарїи) и.

^{28*} У штампаном издању овде стоји само скраћено: **На лѣтургїи, ѿзображенїельна, и ѿ канѡна прѣздника пѣсьнъ г[-а] и стѣгѡ 5[-а]. Апль, и е҃вѣліе: ѡци ноѣмвриѣ гї[-гѡ]. Причѣстїенъ: Въ пѣмѣть вѣчнѡ: па зато овај део дајемо према црквено-словенском тексту службе преузетом са сѣјта [Ортлиб](http://ortlib.org).**

^{29*} Пс. 48,4.

^{30*} Пс. 48,2.

^{31*} Пс. 36,30.

Ἐνλίε [ᾨ] ἰωάννα, зачало ѿс.

Прича́стенъ:

Въ пѣмѣтъ вѣчнѣю вѣдетъ прѣвникъ, [ᾨ сѣдѣха сѣлѣ не оубоѣтѣа.]*³²

Конѣцъ, и вѣѣ слава.

^{32*} Пс. 111,6 и 7.

**ІВІАЌІЄТХ ВЕЛІКОМУ БО ІЄРАРХЕХХ І РАВНОПЛУ
ЄТОМУ ФՓТІЮ, ПАТРІАРХУ КОНСТАНТИНОПОЛЬСКОМУ І
ІСПОВѢДНИКУ.*40**

Кондакъ ѿ, гласъ ѿ.

По: В(о)звѣрннѣ:

Укѡ премѣрости бл҃гоцвѣтнѣишій лѡгъ и цр҃кве непоколебимое
ѡснованіе оубл҃жаемоу тлѣ, б҃годухобѣнне іерарше. но іакѡ
исполненный просвѣщеніемъ бж҃твеннаго дха, и наша раздѣленіа
просвѣти зовѣщихъ ти: **Радѣиса, всемѣдре фѡтїе!**

Ікосъ ѿ.

Угг҃лз истинны, іакѡ слѡжителъ премѣрости показале єси, фѡтїе,
б҃гоавленне, и агг҃льскимъ твоимъ глаомъ правослѣвїа
проповѣдавши красотѣ. сегѡ ради свѣтлости твоей двѣщеся,
вопїемъ: **Радѣиса, ѿмже тр҃ца воспѣваетсѧ: радѣиса, ѿмже врагъ
прогонѧетсѧ. радѣиса, цр҃кве великій оучителью: радѣиса, бл҃гоч҃тїа риторе
всемѣдрый. радѣиса, оустѧ б҃говѣщанна оученій щенныхъ: радѣиса, оустнѣ
неогремѣлаа догмѧтвѣх бл҃гоч҃тнѣихъ. радѣиса, іакѡ ѡбличаеши єреси
крѣпцѣ: радѣиса, іакѡ подѧлз єси гоненїа б҃гомѣдреннѣ. радѣиса,
славныхъ мч҃никѡвѣх єдиноравне: радѣиса, бл҃гоч҃тнѣихъ прѣбныхъ
сожительниче. радѣиса, ѿмже лѣсть оупразднѧетсѧ: радѣиса, ѿмже истина
сїаетъ. Радѣиса, всемѣдре фѡтїе!**

Кондакъ ѿ.

Уснованіе цр҃кве апл҃ьскою ревностїю и вл҃аческою твоею премѣростїю
показале єси, фѡтїе чѣдне, єретїкѡвѣх ннзлагѧ бѣснѡванїа:
всѣхъ бо набулаеши сѣтѣи тр҃цѣ пѣти: **Іллѣдїа!**

40* Текст акатиста свт. Фотију патријарху Цариградском доносимо према електронској верзији објављеној на сајту [Православна беседа](#). Са старогрчког на црквенословенски језик превео га је бугарски архимандрит Сергије Јазацијев. Текст смо минимално редиговали и привели нормама савремене руске редакције црквенословенског језика.

Їкоєѣ ѿ.

Изъ рода израдангѡ, ѣкѡ плодоносный фїніѣѣ пронзшелъ сѣнъ вѡлею гдѣнею, и плодами твоиѡхъ добродѣтелей питаешн бѣгочѣтївыѡхъ мнѡжества, фѡтїе сѣненнѣише, вѣрнѡ тебѣ, ѡче, вопїюциѡхъ: **Р**адѡисѣ, прозвѣнїе цвѣтѣщицѡгѡ корене: радѡисѣ, плоде чѣтнагѡ земледѣланїѡ. радѡисѣ, родителей сѣбїѡхъ процвѣтѣнїе: радѡисѣ, жрѣбїѡ бжѣтвеннагѡ стѡжаниѣ. радѡисѣ, высотѡ недѡвозрїмаѡ знаниѡ ѡбїльнагѡ: радѡисѣ, глѣбнѡ многѡслабнаѡ бѣгѣтнї гѡблѣнныѡ. радѡисѣ, ѣкѡ сїѡеши добродѣтелей лѣчѡми: радѡисѣ, ѣкѡ разжнгиѣши свѣтомѡ всѡкѣ тѡварѣ. радѡисѣ, свѣтїльннчѣ вѣры всесвѣтлыи: радѡисѣ, свѣздѡ бѣчествѡщцѡгѡ непрнстѣпнаѡ. радѡисѣ, премѡдрыѡхъ оѡченїи и зѡбїлїе: радѡисѣ, чѣтнїѡхъ дарованиѣ гдѣло. **Р**адѡисѣ, всемѡдре фѡтїе!

Кондѡкѣ ѿ.

Влѡбѣ земнѡю презрѣлѡ сѣнъ, мѡдре, во дворѣхъ црѣкнѡхъ преывїѡлѡ, ѣкѡ разѡма исполненнїи и всѡчески ко хрїстѣ взнрѡлѡ, ѡ негѡже свѣтѡводїмѡ, ѡче фѡтїе, взывѡлѡ сѣнъ: **А**ллилуїѡ!

Їкоєѣ ѿ.

Возїѡлѡ сѣнъ мѡдрѡстїю и свѣтлымѡ жїтельствомѡ, и рїторѡ бѣгочѣтїѡ показѡлѡ сѣнъ, ѡ онѡдѡже ѣкѡ пастырѣначѡлнннѡкѣ мѡдрѡмѣ црѣкѣ, бжѣтвеннымѡ бѣговолѣнїемѡ прорѡчествѡваннѡмѣ, фѡтїе, взывѡемѡ тнѣ сїце: **Р**адѡисѣ, рїторѣ бѣгочѣтїѡ: радѡисѣ, оѡстѡ и стнннѡ. радѡисѣ, црѣкѣ пѡстырю бѣгопронзвѣдѣннїи: радѡисѣ, іерѡрше хрїтѡвѡхъ бѣгодѡхнѡвеннїи. радѡисѣ, и ма всѣдѣбноѣ, правослѡбнѡхъ свѣтїльннчѣ: радѡисѣ, слышаниѣ многѡвѣщѡннѡѣ, бѣгочѣтївыѡхъ оѡтверждѣнїе. радѡисѣ, ѣкѡ икѡнобѡрцѣвѡхъ разѡблнчѡеши заблѡждѣнїе: радѡисѣ, ѣкѡ манїхѣсѣвѡхъ прогонѡеши поврѣждѣнїе. радѡисѣ, мѡдрїи вѡ словесѣхъ и дѣлннїѡхъ: радѡисѣ, мнѡгїи вѡ дѣлѣхъ и бѣгодѣлннїѡхъ. радѡисѣ, дѡшѡхъ ѡчнщѡлн сквернѡтѣ: радѡисѣ, бжїе кѡ намѡхъ и зѡблѡлн сѡстрадѡнїе. **Р**адѡисѣ, всемѡдре фѡтїе!

Кондакъ д̄.

Ревнѣтель показалъ єси хрѣтѡвымъ апломъ во всемъ, цѣеннѣйше
 ѡче. сегѡ ради свѣтъ євліа въ странахъ словѣнскихъ*⁴¹ вѣрнѡ
 проповѣдалъ єси, нѣже ко хрѣтѣ прнвѣлъ єси, ѡче фѡтїе,
 зовѣщихъ: **Аллилуїа!**

Їкосъ д̄.

Премѣрость твоа свѣтлаа и житїа стѣгѡ твоегѡ свѣтъ
 бѣогл҃обливый множайшихъ прнведѣ ко хрѣтѣ, во мрѣцѣ єресей
 сѣдѣщихъ. сегѡ ради свѣтлости твоей двѣцесѡ, взывѣемъ:
Радѣисѡ, свѣтїльниче ѡмраченыхъ: радѣисѡ, свѣтїло заблѣдшихъ.
 радѣисѡ, бл҃гочѣтїа великїи оучителю: радѣисѡ, апломъ стѣихъ прїемниче.*⁴²
 радѣисѡ, оустѣ бѣодвїжимаа спїсательнагѡ оученїа: радѣисѡ, ѡко
 безмѣтѣжное свѣтосїйныа душї. радѣисѡ, ѣкѡ неочѣеши сладость
 спїенїа: радѣисѡ, ѣкѡ неведѣеши ѣдѣ слѡбы. радѣисѡ, ѡбразѣ пѣстырей
 бѣонзвѣанный: радѣисѡ, правнло стѣа кротости. радѣисѡ, хрѣтѣ ревнѣтелю
 и слѣжителю: радѣисѡ, свѣта нѣнагѡ зрїтелю. **Р**адѣисѡ, всемѣдре фѡтїе!

Кондакъ є̄.

Богл҃обнымъ ѡзыкомъ твоимъ рїма дрѣвнагѡ предстоѣтелѡ
 нїколаа заблѣденїе, мѣдре, ѡблнчїлъ єси, фѡтїе, и тогѡ
 гордыню до землї смирилъ єси: не разѣмѣ бо безѣмный правѡ
 трѣцѣ взывѣти: **Аллилуїа!**

Їкосъ є̄.

Сцѣеннѡ направлѣа къ пѣжитѣмъ спїенїа хрѣтѡвѣ непорѡчнѣю
 цр҃ковѣ, гонѣнїа подалъ єси лѡтамъ, и ѡ стѣада твоегѡ нѣжданѡ
 разлѣченъ былъ єси. но вѣрнїи твои, стѣе, не престѣша взывѣюще:
Радѣисѡ, великїи во іерѣрѣхъ: радѣисѡ, бѣодхновѣнный въ
 пѣстыреначальницѣхъ. радѣисѡ, терпѣнїа столпе непоколебїмый: радѣисѡ,
 бл҃гочѣтївыхъ пѣнїе немѡлчное. радѣисѡ, слнцѣ многосвѣтлоє ѡзарѣющее

⁴¹* у изворнику: бѡлгарѣхъ.

⁴²* или: прїемниче.

всю зѣмлю: радѹнса, мечѸ ѿбоудѸ ѿстрый, посѣцающїй папскѹ гордыню. радѹнса, ѣкѡ подѣлз єси гонєнїа ѿ ѿсловєнїа: радѹнса, ѣкѡ ѿблнчѣши гонїтелей лїкн. радѹнса, паствырю всеѹх паствырей предїзбранный: радѹнса, вѣрныхъ всеѹх защїтннче. радѹнса, хрїтовъ бжїтвенный таїнннче: радѹнса, нашъ застѹпннче ѿ ѿзбѣвнтелю. **Р**адѹнса, всемѹдре фѡтїе!

Кондакъ ѿ.

Нашагѣи сѣи бл҃гочїтїа, правослабнѡ проповѣдѣши ѣкѡ дх҃ъ всесѣбїи, ѿче, ѿсходнтз ѿ ѿца, ѿ латїнское слоєлабїе ѿблнчїлз єси, вѣрныхъ же набчїлз єси, фѡтїе, пѣтн трїцѣ: **А**ллилуїа!

Їкосъ ѿ.

Возїавз на востѡцѣ ѣкѡ свѣтлаа деннїца, ѿзарѣши всю поднѣнѹ ѿ зѣпадный мрѣкз, торжєєтвѣєши же свѣтонѡєными догмѣтѣи, ієрѣрше всечѹдне, слѣбша ѿ насъ таковѣа: радѹнса, востѡка велїкое свѣтїло: радѹнса, всеѹх вѣрныхъ почитѣнїе. радѹнса, зѣпаднагѡ ѿмрѣченїа ѿблнчїтелю: **Р**адѹнса, бжїтвеннагѡ свѣтѡзарєнїа причѣстннче. радѹнса, оѹгле, попалѣи всѣкѹ латїнскѹ лєєть: радѹнса, свѣтїльннче, просвѣцаѣи всеѹх бл҃гїтїю трїчєскою. радѹнса, ѣкѡ трїцѸ стѣю проповѣдѣши: радѹнса, ѣкѡ латїнѣнз заблѹждєнїе ѿсѣцаєши. радѹнса, свѣта неѡєєтвєннагѡ ѿполненнїи: радѹнса, многнми бл҃гїтѣми ѿзѡбнѣющїи. радѹнса, бжїтнхъ дарѡванїи ѿзѡвнчїтелю: радѹнса, мѹдрый ѿ слѣбный б҃гобнчїтелю. **Р**адѹнса, всемѹдре фѡтїе!

Кондакъ ѿ.

Таїнопїєєцъ догмѣтѡвъ правослабныхъ сѣи, ѿблнчѣши манїхєєвз заблѹждєнїе ѿ ікѡнобѡрцєвз крѣпѡєть, возгрємѣєє слѡєєбї тѡєннми, фѡтїе, сїєннѡєлєннннкѣ бжїтвенный цр҃кѡє гѣвнлса єси, вѡпїа: **А**ллилуїа!

Їкоуз 3.

Ва закѡны цр҃кве њ оуставы стѣихъ мѡдрѣ побѡрствѡмъ, бг҃огл҃голивѣ, латїнѡмъ нашестѣе претерпѣлѡмъ ѣснѣ крѣпчѣйше, фѡтїе. сегѡ ради крѡтѡсти твоеѡ днѣвѣса, взывѣемъ: **Р**адѡисѡ, латїнѡмъ поразїтелю: радѡисѡ, прѣлестнѣ ннзложїтелю. радѡисѡ, аплѡвѡмъ рѣвнѡсти подражѡмъ: радѡисѡ, словѣннѡмъ дѣрзѡстѣ превращѡмъ. радѡисѡ, ѡрганѣ бг҃одѡхновѣннѡмъ бж҃їмъ мѡдрѡсти: радѡисѡ, мечѡмъ ѡгнебразнѡмъ на прѣлестѣ бразїю. радѡисѡ, мѡроположнїце добродѣтелѣмъ нѣннѡмъ: радѡисѡ, столпописѡнїе борѣнїи стѣихъ. радѡисѡ, истѡчннѣмъ бѡдѡмъ блг҃тннѡмъ: радѡисѡ, зарѣмъ вѣшнагѡмъ сїанїа. радѡисѡ, животѡмъ сїеннѡмъ провѣдчѣ: радѡисѡ, вѣрннѡмъ истнннѡмъ наказѡтелю. **Р**адѡисѡ, всемѡдре фѡтїе!

Кондакъ ѡ.

Вднѣвѣетѣмъ ср҃ца вѣрннѡмъ, бг҃огл҃голивѣ, богѡтѣство мнѡгѡмъ твоеѡмъ мѡдрѡсти, сквозѣмъ сегѡмъ бо добрагѡмъ прошѣдѡмъ, прїѡтѣлнѣце добродѣтели показѡлѡмъ ѣснѣ, фѡтїе, вѣлїе ѡмъ, свѣтѡводѡмъ взывѡющнѡмъ: **А**ллилуїа!

Їкоуз ѡ.

Вѣсь испѡлнѣмъ покѡмъ, ѡбразѡмъ гѡвлѡмъ дѡшнѣ твоеѡмъ велїчїе, ѡче, сѡнннѡмъ гонїтелѣмъ на тѡмъ сошѣдшнѡмъ предстѡлѡмъ ѣснѣ, вѣрннѡмъ же оуднѣлѡмъ ѣснѣ бж҃тѣвннѡмъмъ нрѡкомъ твоеѡмъ, зѡвѡщнѡмъ: **Р**адѡисѡ, блг҃тнѣмъ строїтелю: радѡисѡ, бг҃ослѡве ѡзрѡднѣншїи. радѡисѡ, гѡрѡстѣмъ безсловѣснѣншѡмъ понесѡмъ: радѡисѡ, сїлѡмъ нешѡрїмѡмъ гѡвнѡмъ. радѡисѡ, ѡбразѣмъ крѡтѡсти ѡмъ лѡвѣмъ сокрѡвннѣце: радѡисѡ, дѡмъ стѣнѣмъ ѡмъ дѡшнѣ свѣтѡводнѣтелю. радѡисѡ, гѡкѡмъ предстѡлѡмъ ѣснѣ неспрѡведнѡмъмъ собѡрннѡмъ: радѡисѡ, гѡкѡмъ побѡчѡешнѣмъ слѡвомъ блг҃тнѣмъ. радѡисѡ, врагѡмъмъ безѡмъ не оубѡлѡвнѣмъ: радѡисѡ, вѣрннѡмъмъ рѡзѡмъмъ ѡблнѣстѡвлѡмъ. радѡисѡ, сѡдѣнѣмъ неспрѡведннѡмъмъ посрамлѣнїе: радѡисѡ, побѣдѡмъ нѡшѡмъ бг҃ѡдарѡвѡннѡмъ. **Р**адѡисѡ, всемѡдре фѡтїе!

Кондакъ ѿ.

Аѡмъ сѣѡмъ прошѣдъ житіѣ, понѣслъ єси гонєніа мѡжественноу,
 ѿ соображенъ стращємъ хрѣтѡвымъ бѣвъ, сѣєннѣйше фѡтїѣ,
 тогѡ бжѣтвеннѣй славѣ прѡвещїаєа єси, зовѣи: **Аллилуїа!**

Їкосъ ѿ.

Вѣтїа сѡй бѡгѡлѡбнѡй, словеса сѣєннѣйша, ѡмъ мѡдрѡй
 пастыреначальникъ, предложїаєа єси пастѣ твоеѣ словеснѣй ѿ
 всѣй цркви, фѡтїѣ: свѣтїльникъ всѣмъ ѡбїаєа єси, просѣщаєа
 зовѣщїхъ: **Радѡса**, всєа цркви свѣтїло: **радѡса**, душєтлѣннѡ лєстї
 сожженїѣ. **радѡса**, многочѡдне фѡтїѣ великїй: **радѡса**, пастырю
 сѣєннѣйшїй ѿ славнїй. **радѡса**, потѡче прѡисходїи ѿ єдєма
 тїанственнагѡ: **радѡса**, стѣнѡ неворїмаєа цркви чѣтнѡй. **радѡса**, ѡмъ
 возїєвѣєши нѣное вѣдѣнїѣ: **радѡса**, ѡмъ подаєши здравїѣ тѡ
 просѡщємъ. **радѡса**, вѣрнѡхъ сѣєнное веселїѣ: **радѡса**, врагѡвъ
 всеовершенное поражєнїѣ. **радѡса**, ѿмже латїнѡне ѡмолкаютъ: **радѡса**, къ
 немѡже вѣрїи взывѡютъ. **Радѡса**, всемѡдре фѡтїѣ!

Кондакъ ѿ.

Тѡ незаходїмое сїанїѣ сѣєа всѡческїхъ ѡмъ свѣтѡ цркви пѡки
 возведє ѡмъ бл҃гъ, просѣщаєа, пѡтєводѣтєковати ѿ
 землєдѣлатїи, фѡтїѣ, бѡмѡдрѡмъ слѡвомъ твоѡмъ гдєви
 поѡщїхъ: **Аллилуїа!**

Їкосъ ѿ.

Всемѡдрѡхъ словєєхъ твоѡхъ ѿ ѡчєнїй твоѡхъ бжѣтвеннѡхъ сїєа
 никѡкоже прѡтивѡсѣщаєа всї западнїи мѡдрєцѡ мѡгѡтъ, ѿже
 ѡзѡкомъ хѡльнѡмъ своѡмъ на тѡ, ѡчє, двїжѡтъ. но мѡ
 вѣрнѡ тѣвѣ зовємъ: **Радѡса**, всесѣтлѡа деннїце: **радѡса**, величѡйшїй
 бѡгѡлѡбннчє. **радѡса**, мѡдрѡстї лѡже бл҃гѡуханнѣйшїй: **радѡса**,
 болѡцагѡ наказанїа ѡблнчїтєлю. **радѡса**, сокровнїцєхранїтєлннцє
 дарѡвъ бжѣтвеннѡхъ: **радѡса**, сѣєннѡй ѡлабѡстєре смѡслѡвъ

ВОЗВЫ́ШЕННЫХ. РА́ДЫ́СА, І́АКЪ ВСЕМЪДРЕ ЛЮДИ ТВОѦ ПАСѢШИ: РА́ДЫ́СА, І́АКЪ
 ВЕЩЕСТВО̀ Е́РЕСЕЙ ПОПАЛА́ЕШИ. РА́ДЫ́СА, І́АКЪ О́ГНЬ БЖ́ТВЕННЫЙ ВОЗЖИЃАЕШИ:
 РА́ДЫ́СА, ВРАГѦ СЛѢ́ЙШАГО ПОРАЖА́Й. РА́ДЫ́СА, МЪДРЫХЪ СЦ́ЕННѢЙШАА СЛѢВО:
 РА́ДЫ́СА, ВѢРНЫХЪ БГОДАРОВѢННАА КРѢПОСТЕ. РА́ДЫ́СА, ВСЕМЪДРЕ Фѡ́ТїЕ!

Конда́къ ѿ.

МѢНЬМИ ЦР́КОВЬ ВСѦ СѢ́АА ПОЕ́ТЪ ЧѦ СЦ́ЕННЫМИ, І́ЕРА́РШЕ, ПО ДО́ЛГЪ,
 Фѡ́ТїЕ МЪДРЕ, І́АКЪ ТОВО́Ю ѿ СЛѢ́ЙШИХЪ Е́РЕСЕЙ І́ЗБА́ВИСА
 БЖ́ТВЕННОЮ БЛЃТїЮ, І́ ПАСТЫРЕНАЧА́ЛЬНИКѢ ПОЕ́ТЪ: **І́**ЛЛИДІ́А!

Ї́косъ ѿ.

СВѢ́ТА ТВОЕГѦ, О́ЧЕ, ТРЕПЕ́ЩЕТЪ МРА́КА ПРЕДСТА́ТЕЛЬ,
 СВѢ́ТОПОДА́ТЕЛЬНЫМЪ ЖЕ ТВОИ́МЪ ЗВА́НїЕМЪ ПО́ЛЧИЦЕ Е́РЕСЕЙ І́АКЪ
 О́ГНЕМЪ ГОНїМО І́СЧЕЗѢ́ЕТЪ. БЛЃОЧ́ТІВІИ ЖЕ, Фѡ́ТїЕ, РА́ДОСТїЮ
 ЗОВЕМЪ ТИ: РА́ДЫ́СА, БГОДЪХНОВѢ́ННЫЙ ПЕРВОСЦ́ЕННИЧЕ: РА́ДЫ́СА, КО ГДЪ НА́ШЪ
 ПРЕДСТА́ТЕЛЮ. РА́ДЫ́СА, ЛЖИ ПОПАЛА́Й ПЛѢВЕЛЫ: РА́ДЫ́СА, СЛѢ́ВЫ ѿБРАЦІ́АЙ
 БѢСНОВА́НїА. РА́ДЫ́СА, ПРАВОСЛА́ВНЫА ВѢ́РЫ О́УГЛЕ І́СКРАЦІ́ЙСА: РА́ДЫ́СА,
 БЖ́ТВЕННЫХЪ ПРѢДА́НїИ СВѢ́ЗДО̀ ЛЪЧІСТАА.⁴³ РА́ДЫ́СА, ПА́ПСКАГѦ БЕЗЪМІ́А
 ѿБЛИЧІ́ТЕЛЮ: РА́ДЫ́СА, ТА́ИНСТВЕННЫА РА́ДОСТИ ПОДА́ТЕЛЮ. РА́ДЫ́СА, ХР́ТѦВЪ
 СЛЪЖІ́ТЕЛЮ ТЕПЛѢ́ЙШїИ: РА́ДЫ́СА, ПА́СТЫРЮ ПА́СТЫРЕЙ МЪДРѢ́ЙШїИ. РА́ДЫ́СА,
 ВѢРНЫХЪ ѿЗАРѢ́АЙ СМЫ́СЛЫ: РА́ДЫ́СА, РО́ГЪ ВРАГѦВЪ ПОВѢ́ЖДА́Й. РА́ДЫ́СА,
 ВСЕМЪДРЕ Фѡ́ТїЕ!

Конда́къ ѿ.

РА́ДЫ́СА КЪ НѢ́НЫМЪ ПРѢСЕЛІ́СА Е́СИ О́БИТЕЛѢМЪ, І́ ЗРїШИ
 НЕСРѢ́ДСТВЕННѦ ВСЕСѢ́ЫА ТР́ЦЫ ПА́ЧЕ СЛѢ́ВА БЛИСТѢ́НїА, БГОДЪХНОВѢ́ННЕ,
 ПРИЧА́СТїЕМЪ ѿБОЖА́ЕМЪ, І́ ПО̀А, Фѡ́ТїЕ, НЕПРЕСѢ́А́ННЪ: **І́**ЛЛИДІ́А!

^{43*} ИЛИ: ЛЪЧЕЗЪ́РННАА / ЛЪЧЕБН́АНАА / ЛЪЧЕОБРА́ЗНАА.

ЎКОСЪ ЪІ.

НОЮЩЕ ТВОѦ ПОДВИГИ, ФѠТІЕ ІЕРАРШЕ, ПРИПАДАЕМЪ ТЕБѢ СО МНОГИМЪ ОУМНЛЕНІЕМЪ. НО, ОЧЕ ОЦСВЪ ѠСНОВАНІЕ, ДАЖДЪ И МНѢ КАПЛЮ Ѡ ТВОЕѦ МЪДРОСТИ, ПРОСВѢЩАА СРЦЕ МОЕ, ІАКѠ ДА НЕПРЕСТАННѠ ВЗЫВАЮ ТИ: **РАДЪИСА**, ВЕЛІКІЙ ПЕРВОІЕРАРШЕ: **РАДЪИСА**, ВСѢХЪ ВѢРНЫХЪ ПРЕСТАТЕЛЮ. **РАДЪИСА**, ПРАВОСЛАВНЫХЪ ХРІТІАНЪ ѠСІАНІЕ: **РАДЪИСА**, БГОГЛГОЛНВЫХЪ ОЦСВЪ ОУКРАШЕНІЕ. **РАДЪИСА**, ЦРКВЕ ХРІТОВЫ ДЕРЖАВО И ОУТВЕРЖДЕНІЕ: **РАДЪИСА**, БРАЖЕСКІА ЛЕСТИ КРЕПЧАЙШІЙ НИЗЛОЖИТЕЛЮ. **РАДЪИСА**, ПРАВОСЛАВІА ѠЗАРМАН КРАСОТЪ: **РАДЪИСА**, СЛОСЛАВІА НИЗЛАГААН ЗАВЪЖДЕНІА. **РАДЪИСА**, ІМЖЕ Ѡ МРАКА ИЗБАВЛЮСА. **РАДЪИСА**, ІМЖЕ СВѢТА ИСПОЛНЮСА. **РАДЪИСА**, ВѢРНЫХЪ КО ХРІТУ ХОДАЧАЮ. **РАДЪИСА**, И МОИ СВѢТОДАТЕЛЮ И ИЗБАВИТЕЛЮ. **РАДЪИСА**, ВСЕМЪДРЕ ФѠТІЕ!

КОНДАКЪ ГІ.

МОЛЕНІА МЛТИВНѠ ПРИЕМЪ, ИСПРОСИ НАМЪ СВѢТА ВЖИТВЕННАГѠ И НЕНАГѠ, ІАКѠ ДА ТРЦФЕ СТѢИ ВОПИЕМЪ: **АЛЛИЛѢІА**, **АЛЛИЛѢІА**, **АЛЛИЛѢІА!**

[СѢИ КОНДАКЪ ГЛГОЛН] ТРИЖДЫ.

ПО СЖЕ ПАКИ ЧТЕМЪ УКОСЪ А-И, И ПОЕМЪ КОНДАКЪ А-И.

МЛТВА:

ВСЕМЪДРЕ И ПРЕЗРАДНЕ АРХІЕРЕЮ, РАВНОАПЛЬНЫЙ ПРОСВѢТЧИТЕЛЮ *СТРАНАХЪ СЛОВЕНСКНХЪ,*⁴⁴ СВѢТЛОГЛАСНАА ГЪСЛО ВЖИТВЕННАГѠ ДХА, СТИТЕЛЮ ОЧЕ ФѠТІЕ: КЪ ТЕБѢ НЫНѢ ПРИТЕКАЕМЪ, И МАЛОЕ СІЕ МОЛЕНІЕ ТЕБѢ ОУМНЛЕННѠ ПРИНОСИМЪ. ОУСЛЫШИ НАСЪ, СМІРЕННЫХЪ ЧАДЪ ТВОИХЪ, ІАВНІ ПРЕСТАТЕЛСТВО ТВОЕ Ѡ НАСЪ КЪ ВЫШНЕМЪ, ТѢПЛЕ ТОГО ОУМОЛАА ДА ПРОСТИТЪ НЫ РАВЫ СВОѦ, ДА ѠВЕРЗЕТЪ НАМЪ ДВЕРИ МЛРДІА СВОЕГѠ. НЕСМЫ БО ДОСТОИНИ, НИЖЕ ДОВОЛЬНИ ЗРѢТИ ВЫСОТЪ НЕИДЮ Ѡ МНОЖЕСТВА ГРЕХѠВЪ НАШНХЪ СЛАЦАЕМИ. НО ЯЩЕ И ТЛЖЦѢ СОГРЕШНХОМЪ, И

^{44*} у изворнику: землі болгарскіа.

николиже [по] боли создателя нашего сотворихомъ, ни сохранихомъ повелѣній ѿгѡ, ѡбаче не ѡбратихомся къ бѣѡ инѡмѣ, ниже прострохомъ рѣщѣ къ бѣѡ чѡждемѣ. преклоняюще колѣна сокрѣщенна и смиренна сѣца нашего зиждителю своему, и твоегѡ ѡтѣскагѡ застѣплѣнїа къ немѣ паки просимъ: предста́тельствои, оугѡднице хрѣто́вѣ, свѣтлопозлащеннїи фѡтїе, *странамъ нашимъ*⁴⁵ и *црквиамъ словѣнскимъ,*⁴⁶ нѣкогда по́томъ трдѡвѣ твоихъ напо́лемъ,⁴⁷ нынѣ же горькими собла́зныи снѣдѣемъ.⁴⁸ помози́ намъ, сѣче бжїи, да не погнѣнемъ со беззакѡнїи нашими, и́збави насъ ѡ всѣагѡ сла и ѡ всѣкїа вѣщи сопротивныа, оуправн оумъ нашъ, и оукрѣпн сѣца наша въ православиѣи вѣрѣ, въ нейже твоимъ предста́тельствомъ и ходатайствомъ: ни ранами, ни преци́немъ, ни ко́нмъ гнѣвомъ ѡ создателя своего оумалены вѣдемъ. моли́мчися, па́стырю добрый, боли тѣжкн ѡ словѣнагѡ стада хрѣто́ва ѡгонѣи, латїнскѡю гордыню, ѣкнѣи смиренїемъ себѣ покрывающѡю, и лѣстнѣ ѡ любви глѡбляющѡю, на црковь же соборнѡю крѣпщѣ востающѣ, ѣакоже древле посѣцы. насъ же ѡ ѣретїескихъ оухищренїи добрѣ сохрани, и истинствовати въ любви настави. всѣкомѣ добродѣланїю, наипаче же пока́нїю слѣзномѣ ѡ грѣсѣхъ насъ налчн: ѣакъ да по исхѡдѣ нашемъ въ тѣмошнїи мїрѣ, ѡмофѡромъ млтвѣ твоихъ покрываемн, и мѣрнимъ застѣплѣнемъ преблѣвенныа влчцы нашеа сохраниемн, и́збавимся вѡздушнѣхъ мытарствъ и вѣчнагѡ мѣченїа, да съ тобою и со всѣми сѣбыми всегда прославляемъ всепѣтоѣ ѣма ѡца и сїа и сѣагѡ дха, нынѣ и прїснѡ и въ безконѣчныа вѣкн вѣкѡвѣ. **И́минь.**

^{45*} у изворнику: странѣ нашей.

^{46*} у изворнику: цркви болгарскѣи.

^{47*} у изворнику: напо́лемой / напо́лемой.

^{48*} у изворнику: снѣдѣемой.

МЕСЕЦА ФЕБРУАРА У 6. ДАН.

**СПОМЕН СВЕТОГ ОЦА НАШЕГА И РАВНОАПОСТОЛА ФОТИЈА,
ПАТРИЈАРХА КОНСТАНТИНОПОЉСКОГА, ИСПОВЕДНИКА.*1*2*3**

НА МАЛОМ ВЕЧЕРЊУ.

На „Господе завапих ...“ стихире на 4, глас 1.

Подобан: Небеских чинова ...

Хвалимо тебе, Светитеља Господњег и славу патријараха, великога и светлога заступника Цркве Христове, најсвештенији Фотије: својим молитвама, Оче, чувај нас који спомен твој поштујемо.

У небесним насељима у весељу обитавајући и смело с анђелима пред престолом Господњим стојећи, моли се, Оче, за разрешење од сагрешења и страсти нас који на земљи спомен твој творимо.

Кад се чисто срце твоје просвећујућим зракама Духа Божанственог богато озари, триблажени богоглагољиви, ти светловидан ваистину постаде, и љуту таму јереси божанственом бдагодаћу разagna.

Небесним анђелима прибран, пред Светом Тројицом стојећи, триблажени, молиш се за нас који с вером спомен твој шутујемо, и избављење од љугих беда иштемо.

Слава ... глас 8:

Ходите, сви верни, светитеља и пријатеља Господњег, Фотија чудесног, благочестиво хвалимо: јер апостолском науком испунивши се и врлинским животом као станиште Светога Духа пројавивши се, од саборне Цркве догматима вукове одагна, и православну веру светло изложивши, стубом се показа и заштитником благочашћа; стога и по смрти близу Христа стојећи, непрестано моли се за душе наше.

И сада ... Празника.

^{1*} Службу светом Фотију, патријарху Константинопољском, сачинио је и у Цариграду издао митрополит Ставропољски Константин Типалдос 1848. године (Κωνσταντίνος Τυπάλδος-Ιακωβάτος: *ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΟΝ ΦΩΤΙΟΥ, ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ*. Κωνσταντινούπολις: Πατρ. Τυπογραφείο, 1848), пет година након што је на острву Халки основано богословско училиште и обновљена ставропигијална обитељ Свете Тројице, чији настанак древно црквено предање везује управо за светог Фотија Цариградског. Следеће 1849. године ова је служба објављена и у црквено-словенском преводу бугарског јеромонаха Неофита Рилског, наставника „словенскога језика“ у истој школи. Овај пренос на савремени србски језик учињен је са тог црквено-словенског превода. Видети изворнике на крају овог текста.

^{2*} Текст превода ове службе на савремени србски језик преузет је из: „Служба светом Фотију Цариградском“, стр. 29-50, издање: Истина – издавачка установа Епархије Далматинске, Шибеник – Београд 2005. године.

^{3*} Превод готово да и нисмо мењали, само смо исправили штампарске грешке, почетке подобних превели (јер их је преводилац оставио на црквено-словенском), и прокимене и њихове стихове комплетирали. Неколике минималне измене (додатци) се налазе у косим заградама и посивљене су.

На стиховње стихире, глас 2.

Подобан: ДOME Евфратов ...

Ходите сада, Божанствени саборе верних, усхвалимо усрдно Фотија, великога свештеноначалника Цркве.

Стих: Уста моја казиваће (пре)мудрост, [а поука срца мога разум.]*⁴

Од матерњих повоја, богоносни оче наш, пројавио се јеси као освештани сасуд и дом Свесветога Духа.

Стих: Уста праведника поучаваће (се) (пре)мудрости, [а језик његов казиваће суд.]*⁵

Песме теби, богомудри, произноси твоја обитељ новогa Сиона, коју свагда чувај молитвама својим Господу. **Слава ... глас 6:**

Божанствени украсу светитеља, увек прослављани оче Фотије, према имену твојем и живљење твоје беше: живот твој би славан, и упокојење са Светима: моли се зато за душе наше.

И сада ... Празника.

Тропар, глас 4:

Као апостолима једнодушан и учитељ васељене, Владика свих моли, Фотије, да мир васељени дарује, и велику милост душама нашим.

Слава ... и сада ... Празника.

И отпуст.

НА ВЕЛИКОМ ВЕЧЕРЊУ.

По предначинателном псалму стихословимо: Блажен (је) човек ...

На „Господе завапих ...“ појемо стихире на 6:

3 подобне стихире Празника, и 3 светога, глас 2.

Подобан: Када са дрв(ет)а ...

Кад си заповешћу Божанственом за пастира велике Цркве Христове постављен, охолост си јереси оборио, избличивши дометање Символу; тада сабрање верних запљеска рукама, с радошћу кличући: слава Теби, Тројице Пресвета, слава Теби, Тројице једносушна.

* Пс. 48,4.

* Пс. 36,30.

Кад те безаконе судије, Оче, неправедно од стада твога одагнаше, мудри Фотије предивни, ваистину преузвишени и најизврснији светитељу и пријатељу Господњи, задивише се са страхом и трепетом срца сви[x] православни[x] трпљењу твојему, говорећи: узе се између нас праведни.

Када си свештено уснуо светим доличним сном, Фотије славни, тада те сабори богослова проведоше као свог крепког саборца, и сви се чиновни анђеоски обрадоваше усхођењу твојем: тада те и Тројица Света, ради Које си се силно подвизавао, венцима славе увенча.

Друге стихире, глас 4.

Подобан: Као храбр(ог)а ...

Благодати орган, свиралу Духа, стуб непоколебиви Божанствене вере, заштитника православља, великога учитеља, светитеља славнога, тврђаву Цркве, најсветлијег подвижника Господњег, песмама хвалимо божанствено, најсветијег Фотија.

Опевајмо једногласно свештеним песмама, сви православни, огњенадахнутог беседника, учитеља васељене, Божанственог престолника Константинопоља, највећег архијереја, пастира изврсног Цркве Христове, најсветијег Фотија, патријарха првопрестонога.

Безаконем заповешћу од стада својег одагнат, невоље и муке за веру претрпео јеси, славни и стамени Фотије, јерарше светли и тврђаво Цркве, стубе непоколебиви: зато те сви поштујемо усрдно као учитеља и тајника православља.

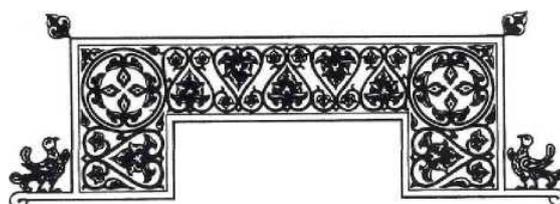
Слава ... глас 6:

Преподобни, триблажени и најсветији оче, пастиру добри и Првопастира Христа учениче, који си душу положио за овце, и сада молитвама својим нам испроси, свехвални и свештени Фотије, велику милост.

И сада ... Празника.

Вход. Светлости тиха ...

Прокимен дана, и [3] читања.

Читање из Прича Соломонових:

Спомен је праведнога с похвалама, и благослов је Господњи на глави његовој. Блажен је човек који нађе мудрост, и смртни који дозна разумност. Боље је њу куповати, неголи ризнице злата и сребра. Драгоценија је од драгог камења, а све часно није ње достојно. Јер дужина живљења и године живота у десници су њеној, а у левици њеној је богатство и слава. Из уста њених излази правда, а закон и милост на језику носи. Послушајте, зато, мене, о чеда! јер ћу говорити честитости; и блажен је човек који путеве моје сачува; јер су исходи моји исходи живота, и припрема се воља од Господа. Ради тога молим вас, и предлажем мој глас синовима људским. Ја мудрост, настаних савет, знање и мисао ја призвах. Мој је савет и сигурност, моја је разумност, моја је снага. Ја оне који ме воле љубим, и који мене траже наћи ће благодат. Схватите, незлобиви, оштроумност, и невоспитани пригните срце. Послушајте мене, јер ћу рећи честитости, и измећу из уста правилности; јер ће истини учити грло моје; мрска су преда мном уста лажљива. Са правдом су све речи уста мојих, ништа у њима није искривљено, нити развраћено. Све је јавно пред лицем разборитих, и исправно онима који налазе знање. Поучавам вас истини, да буде на Господа нада ваша, и испунићете се Духа.

Читање из Премудрости Соломонових:

Бад је похваљиван праведник весели се (сав) народ, јер спомен његов је бесмртност, јер се од Господа познаје и од људи, и угодна је Господу душа његова. Заволите, зато, о људи, мудрост, и поживећете; зажелите (је), и научени бићете. Јер је почетак њен љубав, и држање закона. Поштујте мудрост да довека царујете. Јавићу вам, и нећу сакрити од вас тајне Божије. Јер је Он и учитељ мудрости, и мудрих исправитељ, и у руци Његовој је свака разумност и знање делатности. Уметник свега научи ме мудрост. Јер је у њој дух разуман, свет; одсјај светлости вечне, и слика доброте Божије. Она пријатеље Божије и пророке изграђује. Благоликија је од сунца, и узвишенија од сваког положаја звезда; упоређена са светлошћу налази се првија. Она оне који јој служише од болова избави, и упуту их на стазе праве. Даде им знање свето, и сачува их од ловитеља, и подвиг силан она им награди, да познају да је побожност јача од свега. И никада зло неће надјачати мудрост, нити ће мимоићи зле суд који изобличује. Јер рекоше у себи они који помислише неправо: Потлачимо бедног праведника, и нећемо поштедети преподобност његову, нити ћемо се застидети седине старости многолетне. Нека нам моћ буде закон, и уловимо праведнога, јер нам је

неугодан, и противи се делима нашим, и изобличава нам грешења закона нашег, и разглашује грехове васпитања нашег. Казује да има знање Божије, и слугом Господњим себе назива. Постао нам је изобличење помисли наших, и тежак нам је и да га гледамо, јер је несличан другима живот његов, и другачије су стазе његове. Ми смо лажни по схватању његовом и избегава путеве наше као нечистоту; и назива блаженом кончину праведника. Да видимо да ли су му речи његове истините, и испробаћемо какав ће бити крај његов. Дрским вређањем и мучењем испитаћемо га, да познамо кротост његову, и испробамо незлобивост његову. Смрћу нечасном осудићемо га, јер ће му бити посета од речи његових. Тако помислише, али се преварише, јер их заслепи злоба њихова, и не познаше тајне Божије, нити расудише, да си Ти Бог Једини, Који имаш власт живота и смрти, и спасаваш у време невоље, и избављаш од свакога зла; Милосрдни и Милостиви, Који дајеш преподобнима Твојим благодат, и Својом мишицом гордима се противиш.

Читање из Премудрости Соломонових:

ста праведнога капљу мудрост, а усне људи праведних знају благодати. Уста мудрих поучавају се мудрости, а правда их избавља од смрти. Када сконча човек праведан, не пропада нада (његова). Јер се син праведан рађа за живот, и у добрима својим плод правде ће узбрати. Светлост је праведнима свагда, и код Господа ће наћи благодат и славу. Језик мудрих зна добра, и у срцима њиховим починуће мудрост. Љуби Господ преподобна срца, угодни су Њему сви непорочни. Мудрост Господња просвећује лице разумнога. Јер лако је виђена од љубитеља њених, и налази се од оних који је траже, достиже оне који је желе да унапред дознају. Који к њој рано рани, неће се уморити; и који бдије ње ради, брзо ће бити безбрижан. Јер она сама проходи тражећи достојне ње, и на стазама (њиховим) појављује им се благонаклоно. Злоба никад неће победити мудрост. Ради тога и бих заљубљеник лепоте њене, и заволах је, и тражах је од младости моје; и тражах невесту да доведем себи. Јер Господар свега заволе је, јер је она тајница Божијег знања, и изумитељ дела Његових. Трудови њени су врлине; целомудрености и разборитости она учи, и правди и јунаштву (у трпљењу), од којих ништа није потребније у животу људском. Ако пак неко жели и много искуства, (она) зна старине древне, и будуће ствари, да представља. Зна вештину (плетења) речи, и решење загонетки; знаке и чудеса предузнаје, и збитија времена и лета. И свима је добар саветник, јер је бесмртност у њој, и доброславље у општењу речи њених. Тога ради беседовах Богу, и помолих се Њему, и рекох из свега срца свога: Боже

отаца, и Господе милости, Који си све створио Речју Твојом, и Премудрошћу Твојом саздао човека, да господари створеним од Тебе тварима, и да управља светом у светости и правди. Дај ми Премудрост која седи крај престола славе Твоје, и не одбаци ме од слугу Твојих. Јер сам ја слуга Твој, и син слушкиње твоје. Ниспошљи је са светих небеса (Твојих), и од престола славе Твоје пошаљи је, да будући са мном постара се, да познам шта је благоугодно пред Тобом; и да ме упути у делима мојим целомудрено, и сачува ме у слави својој. Јер су помисли смртних страшљиве, и погрешиве замисли њихове.

На литији стихире, самогласне. Глас 1:

Ресели се у Господу, граде Константинов, и сваки граде, острво и земљо, часном спомену пастироначалника свих и саборне Цркве светилника и учитеља, Фотија триблаженог, јер се за живота веома подвизаваше за веру јеванђелску, а сада на небесима за своје трудове награде достојне прима, молећи се непрестано Христу Богу за душе наше. **Глас 2:**

Тебе, великога архијереја и пастира незлобивога и преподобнога, проповедника православља и огњенадахнута уста Духа, с љубављу хвалећи молимо: подај молитвама својим, оче, дарове душама нашим. **Глас 6:**

Човече Божији и верни угодниче, љубљени служитељу Господњи, сасуде изабрани, стубе и тврђаво Цркве, Царства наследниче, не заћути вапијући за нас Господу. **Слава ... глас исти:**

Добри и верни слуго, добри делатељу винограда Христовог, ти си тежину дана поднео и дани ти талант умножио, и ниси завидео онима што дођоше после тебе: стога ти се врата небеска отворише: уђи у радост Господа својега, и моли се за нас, оче најсветији. **И сада ... Празника.**

И уобичајене молитве.

На стиховње стихире, глас 5.

Подобан: Радуј се, пос(т)ника ...

Радуј се, светитељу Христов, радуј се, светла похвало отаца, делањем и сазрцањем украшен светло, Божанствених врлина ризнице, станиште кротости, молитве непрестане обиталиште, премудрости ризнице, красна обитељи смирења, сунце расуђивања, храмe мира и доме љубави многоструке према Богу и ближњем: Христа умоли да нам дарује велику милост.

Стих: Уста моја казиваће (пре)мудрост, [а поука срца мога разум.]⁶

Радуј се, узоре светитеља и заступниче учитеља славни, светли у речи и догматима, уста богослова Цркве Христове, пастире дивљења достојни, апостолима једнодушни и доброречити језиче што сваку јерес сасеца као мач одасвуд оштри, свирало слаткогласна, уме небесни, стубе црквени и тврђаво верних: Христа моли да ниспошље душама нашим велику милост.

Стих: Уста праведника поучаваће (се) (пре)мудрости, [а језик његов казиваће суд.]⁷

Радуј се красото патријараха, радуј се, свих свештеника похвало, Божанствени изворе догмата, тврди стубе Цркве и темељу необориви, правило најверније, тајнопишче најмудрији, оче Фотије, тврђаво истине и најсветлији војводи православни, човече небески и земаљски анђеле, православних славо: не престај Христа молити за све који те хвале.

Слава ... глас 4:

Достојно беше царском граду хвалити се Фотијем архијерејем, као каквим Аукрасом царским и светлогласном трубом, која по свим крајевима догмате спасења разглашава, и све скупља на сабрања песама боголепних; њему кличимо: светлослове имена светлога, Христа Бога моли да спаси душе наше.

И сада ... Празника.

Тропар, глас 4:

Као апостолима једнодушан ... написан на малом вечерњу.

Слава ... и сада ... Празника.

НА ЈУТРЕЊУ.

По првом стихословљу: седалан, глас 1.

Подобан: Гроб Твој, Спасе ...

Бво засија души мојој пролеће, ево се јави данас спомен светли мудрога јерарха, Фотија свеблаженог: стога га сви усхвалимо, јер силом Духа веру православних утврди.

Слава ... и сада ... Празника.

⁶ Пс. 48,4.

⁷ Пс. 36,30.

По другом стихословљу: седалан, глас 3.

Подобан: Божанствене вере ...

Божанственим сјајем заблиставши, и Божанском се у животу научивши, светлоименим свештенством засијао јеси: јер чудесно објаснивши догмате, православљем Цркву си утврдио, оче преподобни: Христа Бога моли да нам дарује велику милост. **Слава ... и сада ... Празника.**

Величање:

Радуй се, најсветлији тајниче Христове Цркве, православних заштитниче, бичу злославних, славо првосвештеничка, велики богојављениче, Фотије свети.

По полијелеју: седалан, глас 4.

Подобан: Ти који си се узнео ...

Гвештеноначалниче и Божанствени богоговорниче, светли просветитељу Цркве, мисли верних благодаћу напајаш, а намисли јеретичке спаљујеш; точећи благодат чудеса, спираш ваистину свих страсти нечистоту, преподобни оче, свеславни Фотије. **Слава ... и сада ... Празника.**

Степена, 1. антифон 4. гласа.

Прокимен, глас 4:

Уста моја казиваће (пре)мудрост, [а поука срца мога разум.]^{*8}

Стих: (По)чујте ово сви народи, [(са)слушајте сви који живите по васељени.]^{*9}

Све што дише ... Јеванђеље светитељу.^{*10} Псалам 50.

Слава ... Молитвама Светитеља ...

И сада ... Молитвама Богородице ...

Потом стих: Помилуј ме, Боже ...

И самогласан, глас 6:

Изли се благодат из уста твојих, преподобни оче, и пастир си био Христове Цркве, учећи духовне овце да верују у Тројицу једносуштну у једном Божанству.

^{*8} Пс. 48,4.

^{*9} Пс. 48,2.

^{*10} Јн. зач. 35. од пола.

Канон празника на 4, и светога на 4, глас 4.

(Говоримо катавасију празника.)

Песма 1. Ирмос:

Отворићу уста своја и испуниће се Духом, и реч ћу ускликнути царици матери, изаћи ћу славећи светло и опеваћу радосно њена чудеса.

Гветило богозарно, светлоименити, Свети, одагнај таму ума мојега, блистањем ме светлости Божанствене озаривши, да хвалим велика дела твоја.

Као тврђаву вере, учитеља Цркве и непоколебиви стуб сведочења, многосветли светилник благодати и уста богонадахнута, познасмо те, Фотије.

Законито си се подвизавао, дивни, зло трпећи ради проповеди Божанствене, као светитељ верни: узама догмата својих као звера си укротио Николу празноумног. **Богородичан:**

Ходите да опевамо сви Марију пречисту, која једина човечанство украси и Бога роди [о]ваплоћеног, Дјева неповређена оставши.

Песма 3. Ирмос:

Твоје песмопојце, Богородице, живи и изобилни изворе, хор себи сабравши духовно га утврди у божанственој својој слави, венаца славе удостој.

Западна змија љута, која хулу говораше високо, од речи твојих замукну, светилниче боговидни: зато те православни достојно поштујемо.

Умртви се, оче, речима твојим премудрим, змија јереси, као камењем погубљена и у главу рањена: зато те Црква достојно поштује.

Необоривим доказима Писма, мудри, показао јеси да је благодат Духа заједничка, и да се Духом назива ипостас Онога Који од Оца исходи. **Богородичан:**

Беспочетног Родитеља Логос, Који је изнад сваког почетка, почетак сад под тебе стиче [о]ваплотивши се, Чиста, и времену се потчини, Он Који временом влада.

Седалан, глас 8.

Подобан: Премудрости ...

Пророка Илију подражавајући и Јована Крститеља, смело си разобличио царева безаконе, првосвештенички престол божанствено украсио и мноштвом науке свет обогатио: Писмом Божанственим верне си

утврдио и неверне обратио, Светитељу дивни: моли Христа Бога да опроштење сагрешења дарује нама који с љубављу свети спомен твој прослављамо. **Слава ... и сада ... Празника.**

Песма 4. Ирмос:

Исус надбожанствени, Који седи у слави на престољу Божанства, у облаку лако дође, и бесмртном руком спасе оне што кличу: слава, Христe, сили Твојој.

Целомудреност у младости, у старости спознање, у свем животу чврстину и дуготрпљење, и љубав показао јеси за све који кличу: слава Христe сили Твојој.

Пресветло житије своје, као узор најјаснији, сваком си Божанственом врлином пројавио, оче: у молитвама, посту, бдењима и мољењима Богу Човекољупцу.

Очима својим сна ниси дао, оче најкраснији, док ниси себе домом учинио Владики Свевидећему, Којем си клицао: слава Христe сили Твојој. **Богородичан:**

Оживела си, Свесвета, људе умртаљене, пале у пропаст подигла, родивши Живодавца Који избавља оне што кличу: слава Христe сили Твојој.

Песма 5. Ирмос:

Задиви се све божанственој слави твојој, безбрачна Дјево, јер си у утроби понела Бога свих и родила безвременог Сина, Који мир дарује свим појцима твојим.

Благодат примив Свесветога Духа, Божанственим си се домом показао, Божанствено поучавајући светлости богопознања, сведивни Фотије мудри, оче најсветији, тврђаво Цркве.

Језик твој беше перо Утешитеља, Који брзо избављење даје онима што познаху Господство Његово и душама њиховим удахњује ум небесни, свештени Фотије.

Показа те Христос свету обасјаног речима и благодаћу догмата, како намере јеретика уништаваш и душе просвећујеш свих верних, који те опевају као проповедника вере. **Богородичан:**

Дјева роди, оставши Дјева, Сина превечнога, Који се у природу човечју обуче и телесним страдањем спаси је од трулежи, као што научавајући говори Светитељ.

Песма 6. Ирмос:

Божанствени овај и свечасни празник Богоматере славећи, ходите, богомудри, рукама запљескајмо, Бога из ње рођенога славимо.

Реликога опевајмо, Фотија, трубу која јасно проповедаше исхођење Духа од Оца, као син Громов богословствујући.

Растргнуше речи твоје сву гордост јеретика, свештени Фотије: зато сабор верних светло твори спомен твој, Свети.

Игра и весели се сабрање верних православно, свечасни Фотије, видећи те ваистину као часног наследника Григорија и Златоуст(ог)а. **Богородичан:**

Певам зачеће твоје, Дјево, певам твоје неисказано рођење, певам покров твој којим се од сваког зла избављам, тишини твојој притичући усрдно.

Кондак, глас 8.

Подобан: Теби, Војводкињи ...

Гветилник Цркве светозарни, учитељ православни најбожанственији, нека се овенча сад цветовима песничким, као богогласна фрула духа, силни противник јереси, којем кличемо: Радуј се, свечасни Фотије. **Икос:**

Као анђеоло си се међу људима показао, са земље небеско достигав, и видећи те равна хорovima бестелесних, са страхом и љубављу побожно ти кличемо: радуј се, јер се кроз тебе Тројици поклањамо; радуј се, јер тобом Бога опевамо; радуј се, узоре православних истинити; радуј се, који си безаконике силно разобличио; радуј се, висино смирења недостижна многим; радуј се, дубино познања недогледна смртнима; радуј се, јер си Богу био Божанствени свештеник; радуј се, јер Богу приводиш спасене; радуј се, сажитељу Божјих мученика; радуј се, сабеседниче часних преподобних; радуј се, уверитељу верних; радуј се, свечасни Фотије.

Овога месеца у 6. дан спомен међу светима оца нашега и равноапостола,
Фотија, патријарха константинопољскога, исповедника.

Стихови:

„Нећу се смутити”,
умирући говори Фотије,
за кончину припремљен.

вај триблажени и светлоте свом животу истоимени Светитељ, велики и светли Отац и учитељ Цркве, Фотије премудри и најсвештенији, исповедник вере и равноапостол, поживе у време цара и самодржаца Михаила сина Теофилова, Василија Македонца и његовога сина Лава. Отачаство земаљско би му Константинопољ великоимени и међу градовима царствујући, а небеско – Горњи Јерусалим, силни и непоколебиви. Родитељи му беху славни пореклом, но не мање и вером православном, за коју се, као што се приповеда, и мученичким венцем украсише, пострадавши – небомудри и духом силни – ради поштовања и поклоњења светим иконама. Најпре беше највишим царским достојанствима почаствован, свагда водећи врлински и богољубив живот, а потом се и првопастирског крмила црквеног прихвати, узведен будући на апостолски и васељенски престол константинопољски. Јер кад свети отац наш Игњатије силом царском би прогнан са престола и Црква обудове, а пошто јој не беше могуће бити без епископа, свети отац наш Фотије, нагнан потребом и царском силом, по закону наследи свештенога Игњатија, примивши прво монашки постриг, а потом и остале по реду степене свештенства прође. А какве подвиге показа триблажени за православу веру против манихејаца, иконобораца и других јеретика, а пре свега против тада први пут пројављене папске јереси, чијег оца и зачетника латинског раздора, папу римског, Николу злога, списима и отачким доказима изобличивши и праведно свргавши, из католичанске Цркве саборно изагна, анатема га предавши; и каква ли гоњења и беде, каква лукавства и клевете, какве нападаје и нечовечна мучења претрпе Христу подражавајући овај душом трпељиви богобеседник и Светитељ душе дијамантски тврде од расколних Латина и следбеника папске јереси, од људи злодејних и лажљивих, људи незаконних, непреподобних и убиству склоних – о томе подробно приповеда велико његово житије. Овде ваља рећи само толико да, свештеностујући јеванђеље као други Павле, сав храбри народ бугарски са царем њиховим у непорочну веру Христову тајноуведе и породи бањом Божанственога крштења. А многе и од различитих јереси – Јермене, иконоборце и друге

инославне – Православној Цркви Христовој поврати, изложивши речи испуњене благодаћу, премудрошћу и истином, којима мудровања злославних као громом погоди. И чврстином разума и непоколебивошћу, неблагодарног цареубицу самодршца Василија устрашивши, и топлом својом ревношћу по разуму сав коров кривих учења искоренивши, показа се испуњен апостолском науком као нико од савремених. И овако преподобно и јеванђелски напасајући Цркву Христову, двапут се успевши на престол и двапут насиљем мучитељским свргаван, Цркви и народу Божијем остави многе и различите списе, све изванредне и премудре, којима ће се праведно сваки век дивити: јер свако знање изучивши, у сваком и силу стече. И много се потрудивши за истину и правду, свето отиде Господу многострадални, заточен у Јерменској обитељи као Божанствени Златоуст у Коману, а свештено и свечасно тело његово положено би у обитељи званој пустињска или тиховатељна.*¹¹ И свештени његов спомен беше у давно доба празнован у храму часног Претече и Крститеља Јована у поменутој тиховатељној обитељи, а сад се слави на острву Халки, светој патријаршијској обитељи Свете Тројице, где би устројено и богословско училиште Велике Цркве Христове.

Песма 7. Ирмос:

Не поклонише се богомудри твари место Творцу, већ огњену претњу смело презревши, радоваху се појући: Преславни Господе и Боже отаца, благословен јеси.

Прешао си, богомудри оче, у небесна насеља, и приближивши се Богу, причешћем обожен божанствен си постао, преподобни, појући: Господе и Боже отаца, благословен јеси.

Просветљивани твојим речима, оче свехвални, научисмо прослављати нераздељиво и нераздвојиво тросунчано Божанство, Којем појемо: Господе и Боже отаца, благословен јеси.

Гвесвештеног ли и божанственог и богоугодног исповедништва твог: јер попут злата очистивши се, Богу си удио, оче триблажени, веселећи се, преподобни, подражавањем страдања Спаситељевих. **Богородичан:**

¹¹* της ερημιας η ηρεμιας.

Као извор Божанственог избављења свим си се људима показала, Родивши Избавитеља свих, Свенепорочна, Којем сви певамо: Преузвишени Господе и Боже отаца, благословен јеси.

Песма 8. Ирмос:

Младиће благочестиве у пећи Пород је Богородичин спасао: тад беше у слици, а сад у истини сву васељену подигну да пева теби: Појте дела Господ(њ)а и преузносите га у све векове.

Теку извори догмата твојих и сву Цркву напајају, Фотије предивни: зато те, оче, хвалимо као тврђаву и похвалу православних, опевајући вазда Господа и преузносећи у све векове.

У луку тиху пристао си, Фотије свемудри, животне буре одагнавши, као вођу имајући на свим путевима својим Господа, Који мигом све твори: Њега преуносимо у све векове.

Тросунчана светлост надбожанствене Тројице, уселивши се у тебе, показа те као светлост што просветљује сабор православних, и отуљује оружје јеретика, и кличе: Господа опевајте и преузносите у све векове.

Богородичан:

Као ружу у трњу нашавши те, цвет свемирисни у долинама, крин свечисти, Владичице Богоневесто, твој Женик свише усели се у те, замирисав сав свет који те опева у све векове.

Песма 9. Ирмос:

Сваки земнородни нека заигра просветљен Духом, умови бестелесни да се радују, свештени празник Богоматере славећи, и нека кличу: радуј се, свеблажена Богородице, чиста Приснодјево.

[Привев:] Величај, душо моја, међу јерарсима пресветли светилник.

Гав притичем под божанствени покров твој, дивни: јер власт од Христа примивши да грехе разрешаваш, ланце грехова мојих растргни, спаси ме молитвама својим, и Божанственом светлошћу просвети.

[Привев:] Величај, душо моја, украситеља Цркве Христове.

У светлост си незалазну отишао, оче славни, од земаљског се избавивши: пред Сведржитељем и тросунчаном Светлошћу са вишњим војскама стојећи, сјајем се наслађујеш који отуд стиже, свеблажени, и нас просвећујеш који те хвалимо.

Слава ...

[Привес:] Величај, душо моја, триипостасног и нераздељивог Божанства силу.

Као јунак си лажљиве јереси разобличавао, божанствени си заштитник православља био, са Игњатијем чији дух и престо си наследио, Фотије, и с њим се молиш Господу. **И сада ... Богородичан:**

[Привес:] Величај, душо моја, часнију и славнију од вишњих војски.

Хотећи ме свег обожити, Бог се сав с тобом сједини, и нова неисказана тајна настаје: као Дјева рађаш непорочно, и Бога видимо у телу: опевајући Њега, тебе блаженом зовемо, Марија, као што си сама прорекла.

Светилан.

Подобан: Жене (по)чујте ...

Топлог те заступника и светлог учитеља има Црква, оче; стога спомен твој светло славећи кличе: увек штити стадо твоје и неповређеним чувај од јереси и зла, свештеноначалниче Господњи.

[Слава ... и сада ...] **Празника.**

На „Хвалите ...“ узимамо 4 стиха и појемо стихире, глас 1.

Подобан: Небеских чиновна ...

Усхвалимо Божанственог свештеноначалника Цркве, учитеља ваистину великог и проповедника Логоса, дивног равноапостола Фотија, јер настаде свеславни празник његов, весеље свих верних.

Домом те врлине зовемо, Фотије, пријатељем мира, делатељем љубави, аступбом целомудрености, крепким пребивалиштем молтве, ризницом исцељења и молитвеником твојих штоватеља, блажени.

Дпостолима си прибран као равноапостол, јер си као Божанствени проповедник сва словенска племена Христу привео, породивши их крштењем светим: њих у православљу сачувај.

Кад се земаљски Деница погорди љуто, подигавши престо свој изнад звезда, први си, славни, ревнујући као Михаил повикао: стојмо смерно, стојмо сви у часним предањима отаца. **Слава ... глас 5:**

Где се призове име твоје светлоимено, отуд бежи ђаволова сила, јер не може светлост твоју гледати пали Деница; молимо те стога да огњеносне стреле његове што се на нас подижу погасиш, заступништвом твојим избављајући нас од саблазни његових, јерарше Фотије, песме достојни.

И сада ... Празника.

Велико славословље и отпуст.

НА ЛИТУРГИЈИ.*¹²

Блажен(ств)а, 3. песма канона Празника, и 6. [песма] канона светога.

Прокимен, глас 1:

Уста моја казиваће (пре)мудрост, [а поука срца мога разум.]*¹³

Стих: (По)чујте ово сви народи, [(са)слушајте сви који живите по васељени.]*¹⁴

Апостол Јеврејима зач. 318.

Алулуја, глас 2.

Стих: Уста праведника поучаваће (се) (пре)мудрости, а језик његов казиваће суд.*¹⁵

Св. Јеванђеље од Јована зач. 36.

Причаштен:

У вечном памћењу биће праведник, [од зл(ог)а гласа неће се уплашити.]*¹⁶

Крај, и Богу слава.

^{12*} У коришћеном србском изворнику овде стоји само скраћено: На литургији, Изобразитељна, 3. Песма Канона празника и 6. Канона светога. Апостол и Јеванђеље од новембра 13. Причаштен: У вечном (с)помену ... па зато овај део дајемо према црквено-словенском тексту службе преузетом са сајта [Орглиб](#).

^{13*} Пс. 48,4.

^{14*} Пс. 48,2.

^{15*} Пс. Пс. 36,30.

^{16*} Пс. 111,6 и 7.

1. Црквено-словенски изворник:

СЛУЖБА

ИЖЕ ВО СВАТЫХЪ ОТЦА НАШЕГО И РАВНОАПОСТОЛА

ФОТИЯ

ПАТРИАРХА ЦАРЯ ГРАДА, ИСПОВѢДНИКА.

Собрана оубо ѿ древнѣйшихъ церковныхъ пѣсней и сочиненъ

ПРЕСЛАЩЕННѢЙШИМЪ МИТРОПОЛИТОМЪ

СТАВРОПОДСКИМЪ

Господиномъ

КОНСТАНТИНОМЪ ТУПАЛДОМЪ:

Преведенъ же

НЕОФИТОМЪ ИЕРОМОНАХОМЪ П. П.

иже ѿ свѣщенныа и честныа обителн Рылскѣа, оучителемъ

Славянскаго азыка въ Богословскомъ оучилищи свѣтыа

великѣа Христобы Церкви: и издаенъ иждивеніемъ тогожде

преосвѣщеннѣйшаго Свѣтоставрополикаго.

ВЪ КОНСТАНТИНОПОЛИ

въ Типографіи Патриаршейской.

1849.

2. Црквено-словенски и србски (кориштени) изворник:

Служба Светом Фотију Цариградском

[стр. 7-26 на црквено-словенском језику]

[стр. 29-50 на србском језику]

издавач

Истина

Издавачка установа Епархије далматинске

Шибеник – Београд

2005.

штампа

ФинеГРАФ, Београд

тираж

500

